

**ŠOLA ZA ČASTNIKE
22. GENERACIJA
SPECIALIZACIJA PEHOTA**

ZAKLJUČNA NALOGA

PATROLJE IN PATRULJIRANJE

Kandidatka - slušatelj:

Des. Matej Arbeiter

Mentor:

Npor. Sašo Hajnšek

Ljubljana, november 2011

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO

Slovenska vojska

Poveljstvo za doktrino, razvoj,
izobraževanje in usposabljanje
Šola za častnike

Številka:

Datum:

ZAKLJUČNA NALOGA

PATROLJE IN PATRULJIRANJE

Kandidat - slušatelj:

Des. Matej Arbeiter

Mentor:

Npor. Sašo Hajnšek

Ljubljana, november 2011

POVZETEK

Patruljiranje je ena izmed najzahtevnejših oblik delovanja, saj združuje tako elemente ofenzivnega in defenzivnega delovanja. Patrulje se delijo na bojne in izvidniške, znotraj teh dveh pa delimo še patrolje glede na njihove značilnosti in naloge, ki jih opravljajo. Za samo uspešno izvedbo patrolje je potrebna podrobna in dobra organizacija ter ustrezna usposobljenost, oprema in oborožitev. Na koncu vsakega opravljenega patroljiranja sledi poročilo o patrolji, kjer poveljujoči patrolje zbere skupaj s podrejenimi bistvene informacije, ki so jih pridobili in bodo v veliko korist pri načrtovanju nadaljnjih nalog nadrejenih in izvedbo naslednjih patrolj. Ključno vlogo pri izvedbi naloge ima poveljujoči patrolje, saj mora med samim patroljiranjem dobro voditi in poveljevati patrolji za uspešno opravljeno nalogo. Poveljnik mora pri izbiri formacij in tehnik patrolje sprejeti hitre odločitve glede njihovih sprememb, saj se mora pri tem prilagajati številnim dejavnikom, ki vplivajo na sam potek naloge.

Ključne besede: patrolja, patroljiranje, bojna patrolja, izvidniška patrolja, poročilo po patrolji, formacije za napad.

SUMMARY

Patrolling is one of the hardest forms of operations, it combines both elements of offensive and defensive actions. We separate patrols in two forms: combat patrols and reconnaissance patrols. Within these two we separate patrols according to features and tasks they performed for. For successful implementation of patrol is important good organization, adequate capacity, equipment and armament. At the end of every patrolling we need to make patrol report, in which patrol leader and subordinate elements of troop state basic information. This information is important for further tasks planed by superiors. Key role in patrolling has a patrol leader, whose role is to lead in order to successfully complete the task. Patrol leader must take quick decisions for changes in formations and techniques and adjust multiple factors that affect the very course of duties.

Key words: patrol, patrolling, combat patrol, reconnaissance patrol, patrolling report, attack formation.

KAZALO

POVZETEK	i
SUMMARY	ii
KAZALO	iii
1 UVOD	1
1.1 IZHODIŠČE	1
1.2 NAMEN IN CILJ	1
1.3 METODE	2
1.4 STRUKTURA	2
2 PATRULJE IN PATRULJIRAJE	3
2.1 BOJNE PATRULJE	3
2.1.1 Bojna patrolja	3
2.1.2 Patrolja v pripravljenosti	4
2.1.3 Nadzorna patrolja	4
2.1.4 Zaščitna patrolja	5
2.1.5 Patrolja za vzdrževanje stika	5
2.2 PATRULJA ZA IZVIDOVANJE	6
2.2.1 Izvidniška patrolja:	6
2.2.2 Tehnike izvidovanja	7
2.2.3 Stabilizacijska patrolja	8
2.2.4 Sledilna patrolja	8
3 OBOROŽITEV IN OPREMA PATRULJE	10
4 ORGANIZACIJA PATRULJE	11
4.1 NALOGE POSAMEZNIKOV V PATRULJI	11
4.2 NAČRTOVANJE IN PRIPRAVA PATRULJE	13
4.2.1 Zaporedje delovanj:	14
4.2.2 Izvedba	15
4.2.3 Poročilo po patrolji in poročanje	16
5 PREČKANJE NEVARNEGA OBMOČJA	18
5.1 TIPI NEVARNIH OBMOČIJ	18
5.2 TEHNIKE PREHODOV	19
5.2.1 Metoda obliža na cesti (patch-to-the-road method)	19
5.1.2 Metoda oblike srca (heart-shaped method)	21
5.1.3 Metoda obhoda/obkroženja (bypass method)	22
5.1.4 Metoda škatle (box method)	22
5.1.5 Prečkanje velikega odprtega območja (crossing large open area)	23
5.2 STIK S SOVRAŽNIKOM NA NEVARNEM OBMOČJU	24
6 FORMACIJE NAPADA	25
6.1 Formacija napada – linija	26
6.2 Formacija napada – kolona	27
6.3 Formacija napada - postopni steber	28
6.4 Formacija napada – klin	29
6.5 Formacija napada - diamant	30
7 FORMACIJE PREMIKANJA	31
7.1 Formacije strelske skupine	31
7.2 Oddelčne formacije	32
7.3 Formacije voda	32
8 ZAKLJUČEK	34
VIRI IN LITERATURA	35
KAZALO SLIK	36
IZJAVA O AVTORSTVU	37

1 UVOD

V sodobnem času bojevanje ne poteka le na simetričnih bojiščih, temveč se sodobno bojevanje vse pogosteje srečuje z asimetričnim delovanjem. Patuljiranje sodi med ene najzahtevnejših bojnih delovanj, saj vsebuje tako ofenzivne kot defenzivne metode bojevanja. Prisotno je na vseh bojiščih ne glede na njihove značilnosti. Gre torej za posebno organizirano enoto, ki ima posebne naloge sledenja, zbiranja informacij, bojnega delovanja in tudi stabilizacijske naloge.

Pri bojevanju s patroljo gre za taktično bojevanje, kjer mora poveljnik patrolje obvladati širok spekter vojaškega znanja in taktike. Ker obstaja več vrst patrolje, kot so bojna, izvidniška, stabilizacijska, sledilna, zaščitna, nadzorna, patrolja za vzdrževanje stika, mora biti poveljnik usposobljen, da glede na dano situacijo hitro in racionalno izbere pravilno obliko, sestavo in izvedbo patrolje. Dobro izbrana oblika patrolje je nujna, saj je vloga patuljiranja uspešno preprečevanje sovražnikovega vrinjanja in v spremljanju ter opazovanju njegovih aktivnosti. Torej je patrolje nenehno izpostavljena sovražnikovemu delovanju, saj pogosto deluje prav na njegovem območju. Zato je potrebno, da je patrolja dobro usposobljena v vseh oblikah taktičnih delovanj, natančno načrtovana in predvsem dobro vodena.

1.1 IZHODIŠČE

V svoji zaključni nalogi bom poskušal predvsem razdelati vrste patrolj, s kakšnimi nalogami se srečuje vsaka posebej, kakšna je njena sestava in način delovanja. Posebno pozornost bom namenil sami organizaciji in izvedbi patrolje, saj sta ta dva dejavnika bistvenega pomena za uspešno izvedbo in delovanje patrolje. Prav tako se bomo v tem delu srečali s poročilom po patrolji, saj je pomembno, da poveljujoči patrolje po končani patrolji povzame in poda čim več podatkov, ki jih je zbral med samim opravljanjem naloge, da jih posreduje nadrejenemu z namenom lažjega načrtovanja pri naslednjih bojnih delovanjih. Obdelal bom tudi same oblike in tehnike premikanja ter formacije za napad, ki jih bom skozi pisanje naloge tudi podrobno razdelal.

1.2 NAMEN IN CILJ

Cilj zaključne naloge je čim bolj sistematično in podrobno povzeti in predstaviti patrolje in patuljiranje, njihovo razdelitev glede na namen in naloge, ki jih opravljajo, opredeliti za vsako patroljo posebej njihovo sestavo in ključne naloge, predstaviti kako poteka sama organizacija patrolje in izvedba le te ter kako se napiše poročilo po patrolji. Prav tako je cilj razložiti in predstaviti tehnike premikanje patrolje ter formacije in metode, ki se pri tem uporabljajo. Posebej se bom še opredelil glede poveljujočega patrolje, kjer bo moj cilj spremljati njegovo vlogo in pomen, ter podrobneje izpostaviti njegove naloge, aktivnosti v smislu vodenja, načrtovanja in organizacije.

Ker različni avtorji uporabljajo različne izraze za različne patrolje, je moj namen te izraze zbrat, poenotiti, opredeliti v neko celoto, ki bi poskušala čim bolj sistematično in razločno predstaviti namen in cilj patrolje in patuljiranja.

1.3 METODE

Skozi opisovanje patroljiranja sem se posluževal metode analize primarnih in sekundarnih virov. Podrobno sem analiziral tuji priročnik The Small Unit Tactics, ki povzema tisto taktično znanje, ki bi ga moral poznati in obvladati vsak poveljujoči. Vse skupaj bom skušal zajeti v teoretičnem okvirju skozi podrobno opisovanje oblik, nalog, organizacijo in taktik patroljiranja. Prav tako se bom pri tej metodi posluževal komparacije, kar pomeni, da bom primerjal pojme, ki so si podobni ali celo različni. Vse skupaj bom strnil v neko celoto, kjer bo moja naloga dobila obliko lahkega in hitrega spoznavanja in seznanjanja z oblikami patrolje in patroljiranja, zato bom uporabil metodo sintetizacije.

1.4 STRUKTURA

V samem uvodu zaključne naloge sem obrazložil kratko definicijo patrolje in patroljiranja ter se seznanil z namenom patroljiranja. Prav tako sam uvod vsebuje opis mojega cilja in namena naloge ter opis različnih metod dela, ki sem se jih posluževal skozi opisovanje tematike.

Osrednji del naloge sem razdelil na dva dela, saj se mi zdi pomembno, da najprej razumemo kaj to patroljiranje sploh je in kaj so ključne naloge patrolje, šele nato pa se podrobno seznanimo z različnimi taktikami, ki se jih patrolja poslužuje.

V prvem delu osrednjega dela bom podrobno razdelal vrste patrolj in jih posebej opisal. Tukaj bom prav tako zajel organizacijo patrolje, ki jo bom tudi skušal podrobno opisati in razdelati ter s tem pokazati različno vlogo patrolje glede na različno situacijo v kateri se patrolja znajde.

V drugem delu osrednjega dela naloge, pa se bom osredotočil predvsem na sam potek izvedbe patrolje v smislu formacij, taktike, premikanja. Tukaj pa se mi zdi ključna predvsem ta tehnika dela in izvedbe, ki jo mora patrolja obvladati glede na dano situacijo.

V samem zaključku naloge pa bom skušal zajeti rezultat mojega dela v smislu tega, kaj sem se skozi proučevano literaturo naučil, kje so omejitve in prednosti tematike.

2 PATRULJE IN PATRULJIRAJE

Patruljiranje spada med ostale oblike bojnega delovanja vsaj združuje vse elemente ofenzivnega in defenzivnega delovanja. Namen patroljiranja je pridobivanje informacij o sovražniku in zemljišču, obvladovanje območja pred obrambnimi položaji in prazninami med formacijami in enotami ter motenju ali uničenju sovražnikovih sil.

Patrulja je posebej organizirana enota, ki ima naloge zbiranja informacij, bojnega delovanja, sledenja ali zagotavljanja prisotnosti na določenem območju. Glede na način patroljiranja poznamo več vrst patrolj, ki se med sabo razlikujejo po namenu delovanja, ciljih in sestavi.

Načela patroljiranja:

- natančno načrtovanje,
- dobra obveščevalna pripravljenost,
- resnično urjenje,
- nenehno opazovanje,
- nadzor,
- krožno zavarovanje,
- pravočasno poročanje podatkov nadrejenemu.

Poznamo dve kategoriji patroljiranja, in sicer bojno ter izvidniško. Poveljnik mora dati jasno nalogo vodji patrolje.

2.1 BOJNE PATRULJE

Patrulja, katere jasni namen je stik s sovražnikom se imenuje bojna patrolja. Poznamo tri tipe te patrolje, in sicer *patrulja napada*, *patrulja zasede*, (obe sta bile narejeni za izvedbo posebnih načrtnih napadov), *patrulja v pripravljenosti*, *nadzorna patrolja*, *zaščitna patrolja in patrolja za vzdrževanje stika*

2.1.1 Bojna patrolja

Deluje v sovražnikovem zaledju, napada njegove položaje, izvaja preboje, proti oklepne ali proti pehotne zasede, vpada na njegova območja, vendar nima za cilj zavzeti ozemlja. Ponavadi je njena velikost vod ali več.

Elementi bojne patrolje

Obstajajo trije ključni elementi bojne patrolje, in sicer: varnost, podpora in napad. Velikost vsakega elementa je odvisna od situacije in analize, ki je izdelana na podlagi METT-TC¹.

1. Element napada

Ta element je odločilna naloga patrolje. Njegov namen je izvedba akcije na cilju. Je prav tako odgovoren za doseganje naloge in namena enote. Mora biti sposoben (glede na zmogljivosti in pozicijo sovražnika) za uničenje tarče, ki jo ima patrolja za nalogo. Naloge elementa uničenje vključujejo:

¹ METT-TC – mission, enemy, terrain and weather, time, troops available, civilians

- izvajanje napada okrog cilja za uničenje sovražnikove opreme, zajetje ali uničenje sovražnikovega osebja, ter čiščenje ključnega terena in sovražnikovih pozicij,
- uvajanje dovolj blizu cilja za izvršbo takojšnjega napada, če jih odkrijejo,
- biti pripravljen za samozaščito v primeru, če podporni element ne more zatreti sovražnika,
- ustvarja podporo uničenju elementa pri zmanjšanju učinka ovir,
- načrtuje podrobno ognjeno podporo in porazdelitev,
- izvede nadzorovan umik od cilja.

2. Element podpore

Ta element zatre sovražnika na cilju z uporabo posrednega in neposrednega ognja. Oblikuje razmere za izvedbo odločilne naloge. Mora biti sposoben za podporo elementa napada na sovražnika v čim večjem obsegu/trajanju. Če je to potrebno, se ta element lahko razdeli v dva ali več elementov.

Organiziran je tako, da je usmerjen na sekundarno grožnjo sovražnika z elementi napada. Sila podpore zatira, popravlja ali uničuje elemente na cilju. Primarno je odgovoren za zlom sovražnika, ter da prepreči njegovo preusmeritev proti odločilnemu naporu. Element podpore:

- sproži ogenj in pridobi ognjeno podporo z posadko z orožjem in posrednim ognjem,
- nadzoruje stopnjo in prerazporeditev ognja,
- izmenično daje ogenj na znak,
- podpira umik elementa napada.

3. Element varnosti

Ta element je oblikovna sila, ki ima dve ključne vloge:

- prva vloga je izolacija cilja pred sovražnikovimi enotami ali vozili za vstop v ciljno območje. To pomeni, da že na začetku bojevanja blokira sovražnikove premike. Lahko zahteva nekaj različnih sil postavljenih na različne pozicije. Vodja patrolje previdno razmisli o tem, da je obveščen o sodelovanju sovražnikovih rezerv ali odgovornih sil,
- druga ključna naloga tega elementa je preprečitev sovražnikovega pobega iz območja cilja. Tretja vloga pa je zaščita umika patrolje.

Vsak izmed teh elementov patrolje je odgovoren za njegovo lastno zaščito. Edino kar jih ločuje od elementa varnosti je to, da ta poskrbi za zaščito celotne patrolje. Organiziran je tako, da je naslovljen na primarno grožnjo patrolji – v primeru odkritja in poraza s strani sovražnika. Prav tako ta element olajša uspeh elementa napada z blokado ali popravkom celotne sovražnikove varnosti nameščene daleč od bojišča napada.

2.1.2 Patrolja v pripravljenosti

Njen namen je, da je vseskozi v pripravljenosti in če se pojavi potreba, okrepi ali zamenja določene enote. Ponavadi jo poznamo pod nazivom hitro odzivne sile-QRF (*quick reaction forces*).

2.1.3 Nadzorna patrolja

Njena prednost je, da lahko zavzame cilj, ki je nebranjen, saj se lahko tu utrdi in brani pred sovražnikom. Njene naloge so, da:

- zavzame območje in s tem sovražniku onemogoči dostop,
- svojim večjim enotam varuje umik,
- z manjšimi napadi na sovražnika pripravi območje tako, da lahko tam pozneje uporabi svoje močnejše enote,
- postavlja cestne blokade sovražniku, tako da se ta ne more gibati in s tem onemogoči njegovo okrepitev.

2.1.4 Zaščitna patrulja

Je prav tako vrsta bojne patrulje, ki se sovražnikom lahko spopade, ni pa nujno. Največkrat se uporabljajo v bližini obrambnih položajev, za linijo ali na bokih svojih enot. Njihov cilj je odkrivanje t.i. infiltracije sovražnika in varovanje svojih enot pred nenadnim napadom. Vsaka enota mora biti sposobna in usposobljena za organizacijo zaščitne patrulje na območjih, kjer obstaja verjetnost napada. V ofenzivni situaciji enota organizira zaščitno patruljo, ki varuje boke, smeri napredovanja in območja. V defenzivni bojni situaciji te zaščitne patrulje preprečujejo sovražnikovo infiltracijo, preprečujejo napade ter iščejo sovražnika. Artilerijske, letalske in logistične enote pa morajo v zaledju organizirati zaščitniške patrulje, ki bodo zaščitile njih in vse pomembne objekte.

Navadno jo sestavlja oddelek, njeno moštvo pa je oboroženo s težjim avtomatskim orožjem, zaščitnimi jopiči, čeladami, tudi ročnimi bombami. Informacije, ki jih pridobi, so izredno pomembne, zato je potrebno njeno nenehno vzdrževanje radijske postaje s poveljstvom. Zaradi tega je dobro, da ima rezervni komunikacijski načrt s poveljstvom.

Pri svoji organizaciji pa mora upoštevati naslednja pravila:

- ima zagotovljeno posebno artilerijsko enoto,
- mora biti izurjena in načrtovana,
- v svoji rezervi ima enoto, ki jo okrepi, če je to potrebno,
- vedno se nahaja v bližini svojih enot,
- ima stalno pripravljenost radijske postaje s poveljstvom,
- uporablja pa vedno različne smeri premikanja.

Različne smeri patruljiranja se dnevno spreminjajo. Pomembno je, da so načrtovane in usklajene z levimi in desnimi enotami. Pri smeri premikanja se prav tako določijo kontrolne točke, ki se po potrebi tudi zavarujejo. Za primer stika s sovražnikom ima ta patrulja rezervni načrt, kako reagirati, hkrati pa je pomembno, da njeno moštvo pozna postopke v primeru razbitja te patrulje ali njene reorganizacije.

2.1.5 Patrulja za vzdrževanje stika

Ta vrsta patrulje je ponavadi majhna in lažje oborožena, saj vzdržuje stik med svojimi enotami. Hkrati pa je dobro organizirana, saj lahko premaga manjšo oboroženo nasprotnikovo enoto in poišče stik z večjimi enotami sovražnika, vendar se s to ne more boriti. S poveljstvom mora imeti nenehno zvezo zaradi nenehnega opazovanja sovražnikovih enot, ki zaradi tega lahko postane nemiren in mu zmanjka časa za dobro organizacijo. Lahko se zgodi, da težje opravi svojo nalogo, če se zaplete z nasprotnikom, nima pa ustrezne pomoči svojim enot.

Njene naloge so:

- iskanje nasprotnika,
- vzdrževanje stika z nasprotnikom ali s svojimi enotami,
- vzdrževanje stika, v katerem se ne bo zapletla v spopad,

- vzdrževanje stika s svojimi enotami, pred njimi, za njimi,
- vzpostavitev stika z nasprotnikom ali s svojimi enotami, kadar lokacija glede na nasprotnika ni dobro poznana,
- navezovanje stika z enotami na točno določenih točkah.

2.2 PATRULJA ZA IZVIDOVANJE

Patrulja, katere namen je izogibanje neposrednemu boju s sovražnikom, medtem ko se zbirajo informacije ali se potrjuje točnost predhodno zbranih informacij, imenujemo izvidniška patrolja. Najbolj znani tipi te patrolje so izvidovanje: območja, poti, cone, točke. Poveljnik se poslužuje te patrolje z namenom slediti sovražniku in ustvariti prijateljski stik z drugimi prijateljskimi bojevnimi silami. Stik patrolj pomeni fizični stik s sosednjimi enotami in poročati o njihovi lokaciji, statusu in namenu. Med patrolje za izvidovanje spadajo sledilne patrolje, ki sledijo premikom sovražnih enot ter stabilizacijske patrolje, ki ustvarjajo posebno obliko izvidovanja, normalno skozi stabilnost ali operacijo civilne podpore.

2.2.1 Izvidniška patrolja:

Njen namen je pridobiti informacije z opazovanjem sovražnikovih premikov, pri čemer morajo paziti, da so čim bolj neopazni in se izogibajo stiku. Ponavadi jo sestavlja skupina ali oddelek. Sama izvidniška patrolja deluje defenzivno, zato je zelo potrebna maskirna disciplina in potrpežljivost.

Ta vrsta patrolje deluje na način, da ostane neodkrita. Tukaj gre za zelo pomembno značilnost maskirne discipline in potrpežljivosti. Poveljnik te patrolje poskrbi, da celo moštvo pozna merila, po katerih se odločajo za spopad z nasprotnikom. V primeru, da želi poveljnik višje enote podrobnejše informacije o nasprotniku, se bo morala izvidniška patrolja približati nasprotniku in bo tako tvegala odkritje svoje lokacije, če pa poveljnik višje enote zahteva le splošno informacijo o nasprotniku, kot je na primer njegova lokacija, pa se tej patrolji ni potrebno približati nasprotniku in tako posledično ne tvega odkritja svoje lokacije. V primeru, da tako zahteva poveljnik višje enote, se mora ta patrolja spopasti z nasprotnikom z namenom, da ugotovi njegov položaj. Ta prav tako tudi odloči kakšne informacije izvidniška patrolja mora pridobiti in tako oblikuje tudi za to namenjeno vrsto izvidniške patrolje.

Ločimo naslednje izvidniške patrolje:

- *V območnem izvidovanju* – pridobiva informacije o točno določeni lokaciji, tudi o tem kot so križišča, mostovi, zemljišča, itd. poveljnik to načrtuje s pomočjo topografskih kart ali koordinat, vendar ta patrolje med premikanjem ne sme biti odkrita. Lahko se ji pridruži tudi skupina za opazovanje stika. Patrolje opazuje cilj po različnih točkah v okolici ali bližini cilja, ki pa morajo biti skrbno prikriti, med premikom po točkah pa obstaja le ena smer premikanja. Po določenem času se vse skupine vrnejo na prvotno točko in poveljniku poročajo o pridobljenih informacijah.
- *V prostorskem izvidovanju* – pridobiva informacije o sovražniku na nekem širšem območju, če njegova lokacija ni znana ali če enota potrebuje splošne informacije o prehodnosti zemljišča. Poveljnik patrolje to pred ciljem zaustavi in določi skupino za zavarovanje in izvidniško skupino. Pri tem lahko uporabi dve metodi, in sicer dinamično izvidovanje, pri kateri izvidujejo vzdolž različnih smeri in statično izvidovanje, kjer iz različnih točk opazujejo celotno območje.

- *V izvidovanju smeri* – pridobiva informacije o linijski komunikaciji ali objektu, kot so ceste, vodotoki, železnice, itd. Lahko so ji dodane inženirske enote, pri samem izvidovanju pa se upoštevajo nevarna območja, prehodnost, lokacije ovir, omejitve za vozila, odločilne točke. Za to metodo izvidovanja se uporablja tehnika pentlja.

Izvidniška patrolja zbira posebne informacije o:

- nasprotnikovih enotah – njegovi lokaciji, moči, razporeditvi, premikih, oborožitvi, kemičnem orožju, žičnih ovirah, minskih poljih in prisotnih mehaniziranih enotah;
- mostovih – iz katerih materialov je narejen, stanje in dimenzije prehodnosti, nosilnost mostu, število podpornih stebrov;
- vodotokih in ožinah – širina in globina, sestava dna in bregov, pokritost, hitrost toka in pretočnost;
- komunikacijah – stanje, širina, vrsta materiala, zavoji, frekvenca prometa, naklon in ovire na komunikaciji.

2.2.2 Tehnike izvidovanja

Poznamo več tehnik opazovanja, ki se glede na nalogo in na objekt opazovanja delijo med sabo na:

- *Pentlja* – to je osnovna tehnika izvidovanja ožjega območja zbirne točke, kjer patrolja postavi krožno zavarovanje. V določenih intervalih se premikajo izvidniške skupine po ukazu poveljnika patrolje. Smeri premika teh skupin se prekrivajo in tvorijo obliko pentlje, saj se vsaka od teh skupin premakne stran od zbirne točke in se v polkrogu vrne na objekt. Te skupine se lahko med seboj tudi srečajo. Ko prispejo na zbirno točko, poveljnik pridobi vse informacije, moštvo se prešteje, patrolja pa gre na naslednjo točko.
- *Škatla* – poveljnik določi več zbirnih točk na območju izvidovanja. Poveljnik pošlje izvidniške skupine iz več različnih smeri, in sicer najprej iz skrajne leve in desne, nato pa še po sredini. Te skupine se srečajo v teh ciljnih točkah, vendar na oddaljeni strani območja in tu poveljniku predajo informacije.
- *Izvidovanje iz različnih smeri* – pri tej tehniki poveljnik določi dve zbirni točki, in sicer eno na bližnji in eno na oddaljeni strani območja izvidovanja, izvidniške skupine pa pošlje iz večih smeri, kjer te delajo oblike pentlje. Ravno tako poveljnik patrolje določi čas, po katerem se te skupine zberejo na skupni točki in kjer podajo zbrane informacije.
- *Izvidovanje z zaporedno tehniko* – v tem primeru pa poveljnik patrolje območje izvidovanja razdeli na več sektorjev, v vsakem posameznem sektorju pa uporabijo tehniko izvidovanja iz več različnih smeri. Na vsaki naslednji točki se izvidniške skupine zberejo in podajo informacije. Postopek se ponavlja tako dolgo, dokler se ne združijo na oddaljeni točki območja.

V posebno opremo za izvidovanje spadajo: daljnogledi, nočne opazovalne naprave, škarje za rezanje žice, ročne žage, topografske karte, kompasi, ure, pribor za pisanje, beležke, dnevnik opazovanja, vojaške skice in prosojnice ter obrazci za poročila.

2.2.3 Stabilizacijska patrolja

Gre predvsem za enako načrtovanje kot pri bojni patrolji, vendar gre pri stabilizacijski patrolji za potrebo po odkritem delovanju. Premika se odkrito v urbanem območju ali urejenih poteh. Njen namen je biti vidna, saj s tem želi zbuditi občutek varnosti pri civilnem prebivalstvu ali demonstracija sile. Prav tako je tudi oborožena, njeno moštvo pa vseskozi načrtuje in se pripravlja, količina opreme, ki jo nosi s seboj pa je odvisna od situacije. Pravzaprav se ta oblika patrolja uporablja kot del enote, ki je namenjena za operacijo v podporo miru. Primarno stabilizacijska patrolja ne opravlja bojnih nalog, vendar pa mora biti dobro usposobljena za hiter premik skozi bojno območje. Moštvo te patrolje mora delovati prijazno v komunikaciji z lokalnim prebivalstvom, saj opravlja naloge ohranjanja miru, vendar mora biti hkrati pripravljeno za nenadno bojno akcijo.

Nadrejeni lahko stabilizacijsko patroljo uporabijo za:

- pridobitev informacij,
- demonstracija sile,
- spremstvo lokalnega prebivalstva čez ogroženo območje,
- nadzor sporazuma o prekinitvi ognja,
- nadzor nad zapuščenimi ali trenutnimi položaji nasprotnih (sprtih) strani,
- pomiritev prebivalstva,
- pokrivanje praznin med kontrolnimi in opazovalnimi točkami.

2.2.4 Sledilna patrolja

Naloge sledilne patrolje so, da išče sledi, ki jih za seboj pušča nasprotnik, lahko pa tudi išče stik z njim. Moštvo se premika tiho in neopazno in je dobro izurjeno v tehnikah sledenja. Najpogosteje je sestavljeno iz dveh ognjenih skupin, in sicer iz skupine za zavarovanje in skupine za sledenje.

Oddelek ali vod lahko dobita nalogo, da morata organizirati sledilno patroljo. Njen namen je iskanje sledi, ki jih za seboj pušča sovražnik. Prav tako pa tudi iskanje stika s sovražnikom. Glede teh odkritih sledi analizira oceno o nasprotniku, kot na primer njegovo velikost, njegov način delovanja, njegovo opremljenost, njegovo smer premika, itd.

Načela sledenja sledilne patrolje so:

- ko dobita vod ali oddelek nalogo za organizacijo sledilne patrolje, poveljnik patrolje določi en oddelek za namen sledenja. Preostali del patrolje pa zaščiti sledilno patroljo.
- Zavarovanje je postavljeno levo, desno in na čelo sledilnega oddelka ali voda. Elementi tega sledilnega oddelka se premikajo ločeno, vendar kljub temu vzdržujejo vizualni kontakt.
- Moštvo sledilne patrolje se mora premikati tiho in neopazno, v svojem delovanju je zelo disciplinirano in izurjeno v sami tehniki sledenja.

Naloge posameznikov v sledilni patrolji so:

- poveljnik tega voda ali oddelka je odgovoren za nalogo in njeno izvedbo,
- stezosledec sledi glavnini enote in je vojak,
- vojak za zavarovanje varuje stezosledca in je njegov sovojak, če okoliščine to dopuščajo,
- skupina za zavarovanje, ki jo sestavljajo dva vojaka, vezista in števec korakov,

- skupina za začetno zavarovanje, ki jo sestavljata dva vojaka, katera skrbita za varnost na začetju sledilnega voda ali oddelka.

3 OBOROŽITEV IN OPREMA PATRULJE

Oborožitev in opremo delimo na pet skupin:

- *oborožitveni sistemi posameznika* – jurišne puške, tromblonske mine, pištole, ročni bombometi, šibrenice, ročne bombe in razpršne mine z usmerjenim delovanjem;
- *skupinski oborožitveni sistemi* – podpora orožja (FN MAG, FN Minimi), ročni raketometi, minometi;
- *osebna zaščitna sredstva in oprema* – bojni in zaščitni jopič, zaščitna čelada, RKB zaščita, obutev, zaščitna očala in zaščitni kolenčniki in komolčniki;
- *sistemi in orožje za podporo* – optični sistemi, optoelektronski sistemi, prenosni radarski sistemi, sredstva za zvezo, navigacijski sistemi, sistemi za poveljevanje in nadzor, pirotehnična sredstva in brezpilotna miniatura letala;
- *druga oprema in sredstva* – šotorska krila, spalna vreča, bivak, transportni nahrbtnik.

4 ORGANIZACIJA PATRULJE

Patrulje so ustvarjene z namenom izvajanja posebnih nalog. Mora biti pripravljena, da zaščiti samo sebe, biti mora natančna, identificirati in obkrožati nevarno območje in slediti patroljnemu cilju. Če gre za bojno patroljo, mora biti pripravljena, da prepreči ovire s ciljem napada, in podpira te napade z ognjem. Patrolja mora torej biti sposobna za izvajanje podrobnih preiskav, kot tudi za reševanje žrtev in zapornikov ali ujetnikov.

Vodja mora identificirati tiste naloge, ki jih patrolja mora izvršiti in odločiti s katerimi elementi bodo uresničili te naloge. Kjer je možno, je naloga poveljnika patrolje prav tako, da vzdržuje moštvo in ognjeno enoto v celovitosti.

Patrulja je poslana z večjo enoto za izvajanje posebnih bojevanj, izvidovanj ali varnostnih misij. Organizacija patrolj je začasno in posebno urejena za takojšnje (nujne) naloge. Ker je patrolja organizacija in ne misija, ni pravilno, da govorimo kot dati enoti poslanstvo (misijo) patrolje.

Termin patroljiranje ali ravnanje s patroljo se uporablja za pol-neodvisne operacije. Patrolja zahteva posebne naloge in namene.

Poveljnik pošlje patrolje z namenom za opravljanje specifičnih taktičnih nalog s povezanim namenom. Skozi dokončanja naloge, se vodja patrolje obrača na glavne dele, odgovarja poveljniku in opisuje dogodke, ki zadevajo status članov patrolje.

Če patroljo sestavlja naravna enota, kot je moštvo s puškami, je odgovoren vodja moštva. Če pa patroljo sestavljajo mešani elementi iz večih enot je poveljnik celotne enote imenovan za vodjo patrolj. Ta začasni naslov določa njegovo vlogo in odgovornost za to nalogo. Vodja patrolje lahko imenuje pomočnika, normalno, naslednjega po činu višjega moža v patrolji in katerega koli podrejenega vodjo, ki ga zahteva.

Patruljo lahko sestavlja tako mala enota kot je enota ognjene skupine. Velikost moštva ali pehotnega voda je normalna. Včasih za nalogo kot je napad, se lahko patrolja sestoji iz večino patroljnih elementov vojakov z puškami. Za razliko od operacij kjer je pehotni vod ali moštvo integriran v večjo organizacijo, je patrolja pol-neodvisna in se nanaša na sebe za varnost.

Vsaka patrolja ima svojo posebno nalogo. Nekatere naloge so namenjene za celotno patroljo, druge so določene le za podrejene skupine, nekatere pa za posameznike.

4.1 NALOGE POSAMEZNIKOV V PATRULJI

- *Čelni vojak (pointman), začetni vojak (dragman) in enota za zavarovanje*

Varovanje je odgovornost vsakogar. Vsaka patrolja ima vojaka, ki hodi spredaj. Ravno ta vojak se imenuje čelni vojak in je odgovoren, da patrolja ne stopi v sovražnikove zasede, bojna polja in podobno. Čelni vojak ima vnaprejšnjo zavarovanje, kar pomeni, da ga včasih patrolja pošlje z drugim članom patrolje, da hodita pred patroljo in jo varujeta od spredaj.

Ravno tako ima patrolja nekoga, ki je zadnji v razporedu. Ta vojak se imenuje začetni vojak. Ta je odgovoren, da zagotoviti, da nobenega od članov patrolje ne pustijo za seboj. Prav tako zagotavlja, da patrolje sovražnik ne preseneti zadaj neopaženo.

Enota za zavarovanje pa je odgovorna za posebno varnost na levi in desni strani patrolje. Ko se patrolja premika po nevarnem območju, je ta enota odgovorna za zaščito te.

- *Skupina za čiščenje*

Ta kroži po nevarnem območju, ko je enota za zavarovanje na mestu. Njena specifična naloga je, da vizualno čisti in fizično zaščiti nevarno območje na vseh straneh. Pomembno je, da druga ekipa (team) izvrši to nalogo.

- *Navigator in števec korakov*

Pomembno je, da nekdo pravilno usmerja patroljo, da ta ne zaide predaleč v stran. To je naloga navigatorja in števca korakov. Navadno sta ti dve osebi postavljeni takoj za čelnim vojakom. Dodatno pa se premikata za polovico razdalje zadaj za patroljo.

- *Poveljniška skupina*

Vodja patrolje in vezist neposredno vodita skoraj celotno patroljo. Strokovno gledano je vodni podčastnik prav tako del te skupine, vendar se giblje zelo zadaj z namenom pomagati začetnemu vojaku in zagotoviti, da noben član patrolje ne zastane zadaj.

- *Moštvo za prenos ranjenih*

V vsaki skupini je določeno moštvo za prenos ranjenih v katerem je vsaj eden od vojakov usposobljen za nudenje prve pomoči in izveleko ranjenih. Takoj kot je to mogoče, poškodovanemu vojaku nudijo prvo pomoč in ga izvečejo v najbližji primeren zaklon. Če je huje poškodovan, ga izvečejo v boljši zaklon in pokličejo bolničarja. Medic se giblje skupaj z VPČ po vsej patrolji in ima odgovornost za medicinsko oskrbo.

- *Moštvo za ravnanje z vojnimi ujetniki*

Ta skupina vojakov je usposobljena za ravnanje z vojnimi ujetniki. Vojne ujetnike morajo predati čim hitreje poveljniku voda, saj so dragoceni vir obveščevalnih informacij. Najpogosteje so opremljeni z dodatnimi trakovi in vrvmi za vezanje, z lepilnim trakom in kartonom za popisovanje ujetnikov in njihove oborožitvene opreme. Z vojnimi ujetniki je treba stalno ravnati v skladu z mednarodnim vojnim in humanitarnim pravom

- *Sledilna skupina*

Obstaja veliko različnih skupin, ki so dodeljena enoti patrolje. Sledilci so ena izmed teh skupin. Skupina sledilcev je edinstvena, saj se giblje pred čelnim vojakom patrolje.

- *Podporna skupina*

Opremljena je s težkim orožjem. Pravzaprav patrolja za izvidovanje ne uporablja podporne skupine. V primeru naloge, ki zahteva podporno skupino, se ta dodeli v center patrolje.

- *Napadna skupina*

Ta ekipa je razpršena po vsej patrolji, v idealnem pa proti koncu razporeda same patrolje. Razlog je v tem, da napadejo zadnji.

- *Moštvo za oskrbo z vodo*

Patrolji zagotavljajo vodo iz naravnih in umetnih zajetij, vendar pri tem tvegajo stik z nasprotnikom. Največkrat jim je dodana skupina za zavarovanje, navigator in radijska zveza.

- *Moštvo za pregled mrtvih*

Je sestavljeno iz dveh vojakov, pri čemer eden pregleduje mrtve, drugi pa varuje prvega. Mrtvi mora biti pregledan sistematično, da slučajno ne bi spregledali kakšne pomembne podatke. Vso najdeno dokumentacijo in uporabno opremo odlagata na kup ter jo pozneje

predata poveljniku voda. Najdena oprema in dokumentacija se označi z datumom, časom in lokacijo zajetja.

- *Vodni podčastnik:*

Je namestnik vodje patrulje in je drugi v liniji poveljevanja, ki patrulji poveljuje v odsotnosti poveljnika. Prav tako načrtuje ognjeno podporo, vodi postopke z vojnimi ujetniki in ranjenimi. V spopadu razdeljuje razstrelivo, nadzoruje delo vezista in skrbi, da je moštvo pripravljeno. Odgovoren je za logistične zadeve. Vodji poročja o stanju streliva, žrtvah in vojnih ujetnikih

- *Poveljnik voda:*

- je odgovoren za vod in njegovo taktično uporabo,
- dobro mora poznati svoje moštvo,
- načine kako lahko uporabi vod in oborožitev,
- poveljuje vodu pri izvrševanju naloge,
- obvešča poveljnika čete o svojem ravnanju,
- načrtuje naloge ob pomoči podčastnika voda in poveljnika oddelkov,
- sprejema poročila podčastnika,
- obravnava zahtevke voda skladno s taktičnim načrtom,
- med izvajanjem naloge nadzoruje podčastnika voda in poveljnika oddelkov,
- pripravi načrt ognjene podpore,
- usklajuje postavljanje ovir,
- spremlja taktični položaj nasprotnika in svojih enot ter o tem redno obvešča podrejene,
- upravlja z informacijami poveljevanja nadzora in komunikacije,
- analizira taktični položaj, moštvo in učinkovito uporablja zmogljivosti oborožitve, da bi opravil nalogo.

4.2 NAČRTOVANJE IN PRIPRAVA PATRULJE

Načrti vodje in priprave za patruljo so uporaba so procedure poveljevanja voda in ocena situacije. Morajo razbrati zahtevne operacije cilja, načrtovati pot nazaj po varnih poteh in nato posredovanje povratka po teh poteh.

Vodja patrulja normalno prejema ukaz za delovanje v bataljonu od nadrejenega. Ker patrulja napada pol-neodvisno, se giblje neposredno ob ognjeni podpori matične enote in pogosto deluje spredaj pred prijateljskimi enotami, mora biti koordinacija narejena vseskozi in v podrobna.

Vodja patrulje lahko rutinsko koordinira z elementi bataljona neposredno. Vodja enota naj bi razvijal taktiko SOP s podrobnim kontrolnim seznamom, da prepreči opustitev kakšne pomembne stvari v cilju misije.

Koordinacija med stvari bataljona ali poveljnika skupine vključuje:

- spremembe ali posodobitve sovražnikove situacije,
- najboljše možnosti poti terena, točke zbirališč, in baze patrulje,
- podatki svetlobe in vremena,
- spremembe v prijateljskih situacijah,
- priloge vojakov s posebnimi znanji in opremo (inženirci, ostrostrelci...),
- uporaba in lokacija con za nastanitev,
- odhodne in povratne prijateljske linije,
- ognjena podpora na cilju in na načrtovanih poteh vključno na alternativnih poteh,
- vaja območja in časa, ki mora biti podobna napadu na cilju,

- zahteve posebne opreme in streliva,
- podpora prevoza, vključno z prevozom na in od vaje,
- načrt zvez – zahteva znake, frekvence, besedne kode, pirotehniko, parole in gesla.

Ko vodja patrolje izpolni svoj plan, upošteva naslednje elemente:

- *Bistvene in podpome naloge.* Vodja zagotovi, da je dodelil vse ključne in bistvene naloge, ki bodo opravljene na cilju, na nevarnih območjih, na varnih ali nadzornih lokacijah.
- *Ključni premik in izvajalni čas.* Vodja oceni čas zahteve za premik na cilju, poveljnikovo izvidovanje na cilju, vzpostavitev varnosti in nadzora, opravljanje načrtovanih nalog na cilju, premik na cilju do ključnih točk obveščanja patrolje in vrnitev po prijaznih poteh.
- *Primarne in alternativne poti.* Vodja izbere primarne in alternativne poti do in od cilja. Povratne poti od cilja so lahko drugačne kot tiste, ki vodijo k cilju.
- *Signali.* Vodja mora razmisliti o uporabi posebnih signalov, ki vključujejo signale z rokami, rakete, radio, glasove, piščalke, vidne in nevidne laserje.
- *Signali in gesla izven varnih poti.*
- *Lokacija vodje.* Vodja razmisli o tem kje se naj on, vodni podčastnik in ostali ključni vodje nahajajo za vsako fazo izvedbe naloge na misiji patrolje. Vodni podčastnik sledi naslednjim elementom za vsak tip patrolje:
 - v zasedi ali napadu, normalno nadzira podporni element
 - na območji izvidovanja, normalno nadzoruje varnost na cilju točk okrepitve (ORP)
 - na coni izvidovanja, se normalno premika z elementi izvidovanja, ki vzpostavljajo točko povezave,
- *Akcije ob stiku s sovražnikom.* Plan mora vsebovati akcije, kar vključuje:
 - delo z težko ranjenimi
 - vojni ujetniki kot rezultat možnosti stika, ki pa niso del planirane naloge.

4.2.1 Zaporedje delovanj:

1. pripravljajno povelje,
2. ocena časa,
3. opazovalnica (izberemo iz karte in fotografij),
4. načrt izvidovanja (pred izvidovanjem mora imeti poveljnik patrolje natančne informacije o nalogi, nasprotniku, lastnih silah, časovni omejitvi, ognjeni podpori, delovanje ob, gesla in rekla),
5. izvidovanje iz opazovalnice (izvede poveljnik voda),
6. ocena in načrt (izdela se maketa),
7. priprava moštva, pregled orožja in opreme,
8. izdaja povelja na maketi,
9. preizkusi,
10. počitek,
11. končni pregled opreme,
12. delovanje patrolje.

Ukazi za patroljiranje:

Ukaz ima pet točk:

1. situacija,
2. poslanstvo,
3. izvedba,
4. zagotovitev delovanja,
5. zveza in poveljevanje.

4.2.2 Izvedba

- faza 1 – *pripravljalni premiki* (način premika, načrt prenašanja opreme, čas preizkusa, zapusti bazo, pod do točke odlaganja, lokacija točke odlaganja, načrt ognjenega sistema, način prehoda);
- faza 2 – *premik do CZT²* (orientacija, način pohoda, vrsta formacije, postopki na ZT, potrditev in zasedba CZT);
- faza 3 – *aktivnosti na CZT* (administrativne aktivnosti, končna navodila, signal za začetek);
- faza 4 – *aktivnosti na cilju* (določi se izvidniška skupina – njena sestava, naloga, položaj, mesto vračanja v enoto, način pohoda, formacija, določi se še zaščitna skupina – njena sestava, naloga, sistem ognja, signal za ogenj);
- faza 5 – *premik nazaj na CZT* (signal za umik, način pohoda, aktivnosti na CZT, štetje moštva, izmenjava informacij in signal za premik nazaj na CZT);
- faza 6 – *premik z CZT nazaj* (orientacija, formacije, zbirna točka);
- faza 7 – *izmik* (aktivnosti na točki pobiranja, načrt prenašanja opreme, pot nazaj, aktivnosti v patroljni bazi).

Prav tako je nujno potrebno načrtovati še naslednje elemente:

- **VZPOSTAVITEV ZBIRNEGA RAJONA** (*occupy assembly area -aa*)
Patrulja koraka v in se zbira v določenih AA zadaj za (FLOT – sprednja linija voda). To območje omogoča zadnje priprave – vsakdo mora biti v določeni uniformi, z določeno predstavo, imeti določene informacije...
- **ORGANIZACIJA PREHODA PREKO LASTNIH LINIJ** (*coordinate the passage of line*)
Vključuje nepredvidljivost plana, bližnje in daljne zaznave signalov, in kako dolgo morajo čakati na koncu ovire preden se nepričakovano vrnejo.
- **PREHOD SKOZI POLOŽAJE LASTNIH SIL** (*depart the forward line of troops-flo*)
Skozi FLOT³, pomočnik vodje patrolje zavzame položaj zadaj za patroljo. ERP – okrepitvene točke so namenjene kot nadomestek, če pride do težav zadaj.
- **VARNOSTNI POSTANEK** (*establish the listening halt*)
Vodja patrolje mora zagotoviti varnost na vsakem koraku. Ko je ta zagotovljena, je patrolja pripravljena za nadaljnje premikanje.
- **KONČNA ZBIRNA TOČKA-KZT** (*occupy the objective rally point -orp*)
Zadnja postojanka do cilja je KZT. To je tam, kjer je vsak načrt finišan in izveden za začetek akcije na cilju. Vzdržuje hrupno in svetlobno disciplino, v smislu tihega in nevidnega položaja.
- **TOČKA RAZHODA - TR** (*move through the release point-rp*)
Enota za zavarovanje se nahaja spredaj, kjer bo patrolja začela z njihovim izvidovanjem. To je sprostitevna točka. Od te točke vodja patrolje sprosti oblast nad podrejenimi vodji za uresničitev naloge.
- **AKCIJE NA OBJEKTU** (*conduct actions on the objective-obj*)
akcije se na cilju razlikujejo glede na to ali je patrolja bojna ali pa patrolja za izvidovanje. Te akcije naj so natančno zasnovane in vadene s stani članov ekipe.

² CZT - ciljna zbirna točka

³ FLOT- forward line of toops (črta naših prednjih položajev)

- *VRNITEV V-TR (reoccupy the-orp)*

misija je skoraj končana. Tu člani pridobijo potrebne informacije o misiji in ustvarijo zadnje koordinacije za povratek do AA zadaj za FLOT.

- *VRNITEV PREKO POLOŽAJEV LASTNIH SIL (reenter the flot)*

Vodja patrolje izvede zadnji razpoznavni signal z FLOT. Navadno gre za radio signal, lahko pa je tudi dim, patrolja da FLOT znak, da se vrača. Poveljnik patrolje ustavi patroljo v varnostni ustavitvi in se premika naprej z enoto za zavarovanje da jim da bližnji razpoznavni signal. Kakor hitro je razpoznavni znak ustvarjen, se enota za zavarovanje (security team) vrne v varnostno ustavitev in poveljuje patrolji za vodenje. Vodja patrolje šteje vsakega člana z imenom.

- *PONOVNO POSEDANJE ZBIRNEGA RAJONA (reoccupy the-aa)*

Vodja patrolje naj čim prej posreduje poročilo do poveljnika. To poročilo je lahko pisno ali v ustni obliki in izdelano na podlagi situacije ali poveljnikove zahteve. Nadaljevanje naloge; reorganiziranje in rekonstruiranje.

4.2.3 Poročilo po patrolji in poročanje

Poročilo o patrolji je dokument, ki je pripravljen s strani poveljujočega patrolje. Pomaga poveljniku patrolje, da si poskuša zapomniti čim več informacij. Uporablja se kot referenca za napotitev novih patrolj na to območje. S takimi poročili si lahko bodoči poveljniki patrolj pomagajo pri načrtovanju.

Poročanje po patrolji izvede poveljnik voda s svojimi podrejenimi TAKOJ po patrolji.

Vsebina poročila:

1. *sestava patrolje* – vedno je potrebno popolnoma opredeliti sestavo patrolje za vsakega vojaka posebej s činom, imenom, priimkom, krvno skupino, ID številko, ter dolžnostjo na patrolji;
2. *orožje in oprema* – opredeliti za vsakega posameznika katera orožja je vzel s sabo, prav tako je potrebno zabeležiti kakršnokoli specialistično opremo, ki smo jo vzeli s sabo na patroljo;
3. *poveljevanje* – jasno mora biti razvidno kdo je bil poveljnik patrolje, kdo je sestavil patroljo, kdo je bil drugi poveljujoči in kako si je sledila linija poveljevanja.
4. *poslanstvo in naloga* – poslanstvo mora bit kot je podano v ukazu, zapisane morajo biti tudi vse naloge;
5. *časovni načrt* – potrebno je zapisati dejanske čase odhoda in prihoda zato, ker je možnost, da so nas med patroljiranjem opazile druge patrolje.
6. *pot patrolje* – skopiraj si karto poti ter zagotovi, da si dejansko zapišeš, kje ste se gibali;
7. *zemljišče* – nariše se dve skici (makro in mikro), vriše bistvene elemente ter se jih opiše tudi z besedami (naravne značilnosti, ključno zemljišče, poseljenost, komunikacije, izbrane poti, problematične točke, popravki na karti);
8. *sovražnik* – položaj in moč, orožje, vozila in oprema, ovire, položaj mitraljezov, rutina in navade;
9. *ostale informacije* – tukaj zapišemo vse kar ne spada v ostala poglavja;
10. *rezultati stikov* – kje je bil stik, kdaj je do njega prišlo, s kom, kakšen je bil rezultat, ali smo se umaknili – kam, vključuje tudi stike s civilisti ali ter kaj se je zgodilo tam;
11. *stanje patrolje* – podaj realno stanje vaše patrolje, oceno o utrujenosti in morali, poročaj o vsaki poškodbi ali bolezni;

12. *povzetek in predlogi* – napišeš ali si dosegel svoje cilje in poslanstvo ter dodaj predloge;
13. *datum in podpis*.

5 PREČKANJE NEVARNEGA OBMOČJA

Prečkanje nevarnega območja lahko dosežemo skozi eno izmed tehnik zasnovanih preko vaje, da bi spravili patroljo daleč stran od nevarnega območja z najmanjšo možnostjo izpostavljenosti in največjo možno ognjeno nameščenostjo za preprečitev sovražnikovega napada. V bistvu se bo patrolja premikala iz enega skritega položaja do drugega z namenom spraviti se skozi nevarno območje čim bolj hitro in varno kakor je to le mogoče.

5.1 TIPI NEVARNIH OBMOČIJ

Nevarna območja delimo v dve kategoriji. Linearna in odprta. Vsaka od teh kategorij ima po dve podkategoriji, in sicer veliko ter malo. Te številne kategorije zahtevajo, da se patrolje poslužujejo večih metod pri varnem prebijanju skozi nevarna območja.

Ceste, poti, potoki in odprta območja predstavljajo priložnosti za zasede in delovanje ostrostrelcev. Naravne in umetne (od človeka narejene) ovire omogočajo precej dolg sektor ognja, ker so relativno čiste.

Vodja patrolje mora oceniti v katerem tipu nevarnega območja se patrolja nahaja. V idealnem se patrolja izogne – kar pomeni, da obkroži to nevarno območje. Namesto, da patrolja prečno vkoraka to v nevarno območje.

Prav tako mora vodja patrolje oceniti tip in tudi velikost tega nevarnega območja. Torej mora vodja patrolje oceniti verjetnost stika s sovražnikom. Hiter mentalni kontrolni seznam:

- linearna vs. odprto,
- veliko vs. malo,
- časovna omejitve.

Če se patrolja premika po teritoriju z redno sovražnikovo prisotnostjo, mora vodja patrolje dodeliti realen čas, ki je potreben za izvedbo naloge. Patrolje se poslužuje več temu namenjenih metod prečkanja nevarnega območja. Ena izmed teh je maksimizacija zaščite spredaj in na bokih. Za linearna nevarna območja – uporabimo metodo v obliki srca (*heart – shaped method*). V odprtih območjih pa uporabimo metodo škatle (*box method*).

Po drugi strani pa, če se patrolja hitro premika po nevarnem območju z redko prisotnostjo sovražnika in je čas velika prioriteta, se patrolja poslužuje metode prečkanja nevarnega območja, ki ustvarja maksimum uporabe hitrosti kot oblike varnosti z minimalno zaščito spredaj in ob bokih. Za linearna nevarna območja uporabimo metodo obliž (*patch to the road*). Za odprta območja pa metodo prečkanja (*bypass*).

Pomembna je tudi velikost teh nevarnih območjih. Tudi v primeru premikanja patrolje skozi nevarna območja z redko prisotnostjo sovražnika, če je na primer območje preveliko oziroma predolgo za uporabo hitrosti kot oblike varnosti, je bolje, da uporabimo metodo, ki ponudi večjo obliko varnosti.

Vodja voda ali vodja patrolje odločata kako bo enota prečkala glede na čas, ki je na razpolago, velikost enote, velikost nevarnega območja, področje ognja znotraj območja, in velikost zaščite, ki jo postavi. Pehotni vod ali moštvo lahko vstopi v nevarno območje naenkrat po sistemu parov (*buddy teams*) ali kot posamezniki. Velika enota normalno vstopa ena po ena. Ko vsak element vstopi, se giblje na poziciji preglednosti ali daleč - stran po točki vračanja dokler mu ne povejo, naj nadaljuje s premikanjem.

Ko patrolja preide v neko območje, vodja oceni situacijo po faktorjih METT-TC (naloga, sovražnik, teren, enota-čas in civilisti), če gre za nevarno. Term nevarno območje označuje vsako območje, kjer je možen stik s sovražnikovim ognjem ali njegovim opazovanjem. Če je le možno, vodja patrolje načrtuje izognitev takšnega območja, ampak največkrat to ni možno. Ko patrolja mora prečkati nevarno območje, je najbolje, da to stori kar se da hitro in varno. Primeri nevarnega območja in delo vodje so:

- *Odprto območje* – prikrij vod pred opazovanjem in opazuj območja. Postavi zavarovanje na tako mesto, da lahko hitro opozorijo. Pošlji elemente za čiščenje območja. Ko je čisto, pošlji preostanek patrolje po najkrajši možni razdalji, da prečkajo nevarno območje kar se da hitro.
- *Ceste in poti* – prečkaj poti ali ceste po najbližjih ovinkih, ozkih mestih ali pod njimi.
- *Vasi/naselja* – obkroži vasi po strani v smeri vetra, če je mogoče in se izogibaj živalim, še posebej psom, ki bi lahko z laježem oznanili vašo prisotnost.
- *Položaji sovražnika* – premikaj se po smeri vetra. Bodi pozoren na žice in opozorilne naprave.
- *Minska polja* – obkroži minska polja kakor je le mogoče, kljub temu, da moraš zaradi tega spremeniti smer. Razen v primeru, da je nujno iti po tej poti.
- *Reke/potoki* – izberejo ozka mesta ob potokih, ki omogočajo dobro prikrivanje na obeh bregovih. Območje opazuj previdno.
- *Žične ovire* – izogibaj se žičnim oviram. (sovražnik jih postavi z namenom kanaliziranja in zagotavljanja čim bolj učinkovitega ognja ter opazovanja).

Vsako nevarno območje je edinstveno in vodja patrolje določi način, kako se bodo prebili čez ovire. Situacija na realnih tleh lahko popolnoma spremeni to, kar vidimo na zemljevidu. Na primer, linearno nevarno območje na zemljevidu se lahko spremeni v ogromno odprto nevarno območje.

5.2 TEHNIKE PREHODOV

5.2.1 Metoda obliža na cesti (patch-to-the-road method)

Z uporabo te metode, je možno, da prečka nevarno območje 9 vojakov moštva v 10 ali manj sekundah. Hitrost je kot oblika varnosti. Ta metoda omogoča formacijo stolpca za vzdrževanje, kar pomeni večjo kontrolo in komunikacijo za vodjo patrolje.

1. Čelni vojak patroljo ustavlja in signalizira, ko vstopi v nevarno območje. Vodja patrolje pride naprej, da pregleda nevarnost tega območja, oceni situacijo in izbere ustrezno metodo prečkanja območja nevarnosti.
2. Če se poslužujemo te metode obliža, vodja patrolje to sporoči ekipi z ustrezno rokavno signalizacijo. Celotna patrolja se postavi v pozicijo kolona po eden in roko na ramo sprednjemu vojaku. Vsak član patrolje se mora dotakniti drugega. To se uporabi tudi v času dnevne svetlobe. To prinese hiter tempo, ko prečkajo in prepreči nezmožnost stika.
3. Dva moža enote za zavarovanje se premikata od zadnjega dela formacije do sprednjega. Ob signalu, ki ga da vodja patrolje, prva skupina za zavarovanje koraka do nevarnega območja kakor hitro preveri na levo in desno ter. Če na cesti ni prisoten sovražnik, skupina zavzame tako pozicijo, da on lahko vidi vzdolž po cesti na njegovi desni in drugi na njegovi levi. V tej poziciji, bo njegova enota obrnjena proti sredini ceste. In ta metoda se imenuje metoda obliža.
4. Kakor hitro je član skupine za zavarovanje v bližini nevarnega območja obrne svoje orožje vzdolž po območju, drugi član enote za zavarovanje se hitro postavi ob nevarnem območju in zavzame položaj, da vidi navdol, nasproti ceste.

5. Kakor hitro je član skupine za zavarovanje daleč od nevarnega območja, signalizira vodji patrolje za ustavitev preostalih članov in teče okrog nevarnega območja. To je narejeno dobesedno kot pridržati orodje skupine na sprednji strani.
6. Ko zadnja skupina prehaja v bližino člana skupine za zavarovanje, ta zakriči »zadnji mož«. Lahko pa tudi potrepnja po ramenu. Vojak za zavarovanje se tako vstane in teče okrog območja nevarnosti zadaj za patroljo.
7. S klicom »zadnji mož« ali potrepljanjem po ramenu, vojak za zavarovanje tako sporoči, da mora drugi vojak korakati zadaj.
8. Tako je celotna enota spet v svojem originalnem redu korakanja daleč od cilja.

Pomembno je, da ko čelni vojak obkroži nevarno območje, jih tako hitro razbije v gozdno mejo za vizualni pregled območja, ki ga bodo zasedli. Edini razlog za ustavitev patrolje pred nevarnim območjem, če čelni vojak določi umik v gozdno mejo, je če so ujeti med mine. Čeprav je v bližini sovražnikova zaseda, patrolja mora preko nevarnega območja. Nihče ne sme ostati v njem.

Potencialna nevarnost tukaj je, da skupina enote za zavarovanje ni več tako pozorna na nalogo opazovanja njihovega sektorja. To je resnično, če kdo čaka na proces in je enota za zavarovanje prisiljena opazovati po območju več kot 10 določenih sekund.

To zahteva veliko discipline in veliko vaje, da obdrži skupina svoj sektor usmerjeno navzdol po linearnem nevarnem območju, delno izpostavlja njih same in splošen občutek ranljivosti, ko kot drugi člani enote prečkajo območja, ali ko so ujeti na žično ograjo, ali ko pada nezavarovan del opreme in da jo potem dobi nazaj. Na tej točki se lahko zgodi, da en ali oba člana skupine za zavarovanje postaneta razburjena in se obračata, da vidita kaj se dogaja na sredi ceste, namesto da bi vzdrževala pregled njunega sektorja.

Idealno je, če se sovražnik prikaže, preden patrolja prečka nevarno območje, da ga prva opazi skupina za zavarovanje. Ta bo s glasom oznanila nevarnost preostalim članom patrolje za takojšnjo ustavitev in kritje. Ta ustni signal pomeni, da nihče več ne sme v nevarno območje. Skupina za zavarovanje realizira, da obdržijo pazljiv pregled nevarnega območja, ko:

- patrolja uspešno prehaja v nevarno območje
- da so skriti pred prihajajočim prometom
- ali ko se patrolja ukvarja z zračnim napadom

če pride do prekinitve kontakta s prometom ali prekinitve stika s sovražnikom, mora vsaka patrolja oblikovati metodo stika-povezovanja (*link-up*).

Slika 1: Metoda obliža na cesti

Vir: Larsen in M. Wade (2008, 8-20)

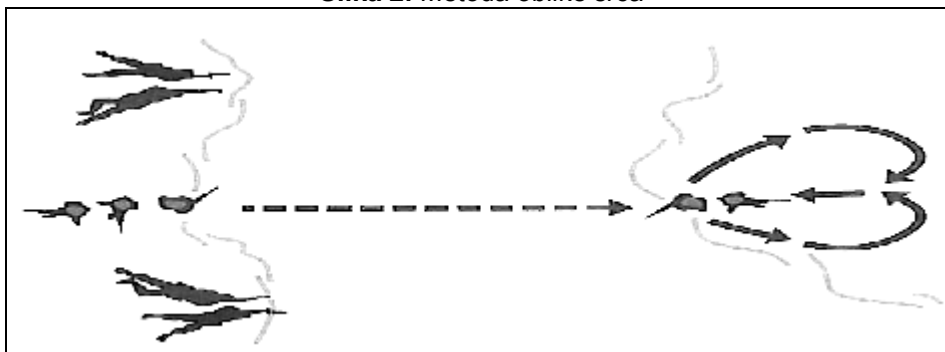
5.1.2 Metoda oblike srca (heart-shaped method)

Če se patrolja mora premikati skozi linearno nevarno območje, z zanesljivo sovražnikovo aktivnostjo ali pa je linearno območje preveliko, da bi ga lahko hitro prehodili s metodo obliža (*patch-to-the-road*), potem mora vodja patrolje izbrati metodo z največjim možnim zavarovanjem, ki ga patrolja uporablja. Ta metoda zavzame 3-5 minut, tudi v primeru velikosti moštva patrolje. Tu gre za težnjo k zakodiranju reda korakanja in zahteva veliko komande in nadzora. Toča, če se ta metoda temeljito vadi, se lahko to ublaži.

1. Čelni vojak (*pointman*) zaustavi patroljo s signali, ko preide v nevarno območje. Vodja patrolje pride naprej, da preveri nevarno območje, oceni situacijo in izbere metodo, za vstop v to nevarno območje.
2. Če izbere metodo oblike srca (*heart-shaped*), vodja patrolje namesti enoto za zavarovanje 20-25 metrov navzdol in desno, drugo enoto za zavarovanje pa 20-25 metrov navzdol pa na levo. Pravilna razdalja je odvisna od samega terena in pregleda nevarnega območja. Nato se vodja patrolje vrne k glavnemu delu patrolje.
3. Zdaj vodja patrolje pošlje še četrto enoto za zavarovanje daleč v nevarno območje. Namesto, da vodja patrolje prepoznava objekte od daleč je v liniji direktnega premikanja patrolje.
4. Ta enota bo prečkala nevarno območje glede na dano situacijo – ali bo tekla ali se plazila. Prav tako imajo takojšnjo ognjeno podporo na levi in desni strani, ki jim jo zagotovita enoti za zavarovanje.
5. Ko so enkrat preko nevarnega območja, se skupina za zavarovanje zaustavi in posluša, če je sovražnik v nevarnem območju v globini. Če je sovražnik odkrit, se enota za zavarovanje previdno obrne in gre nazaj ter vodji patrolje takoj sporoči situacijo.
6. Če sovražnika ni na spregled, enota za zavarovanje, ki je daleč v notranjosti, dobro pregleda območje, da lahko potem vstopi cela patrolja. To stori tako, da hodi v treh linijah. Ko hodijo na taki razdalji, se člani obračajo drug od drugega in preverjajo boke. Člani enote za zavarovanje se vrnejo na njihovo mesto. Ko preverjajo pot iz ptičje perspektive v premikanju treh linij, zgleda, kot da so naredili obliko srca in zato takšno ime te metode.
7. Ko se enota za zavarovanje ponovno sestavi, in določi, da ni prisotnega sovražnika, da vodji patrolje signal z rokami. Vodja patrolje tako zazna, da je območje na daleč varno in da enota za zavarovanje spremlja dogajanje v nevarnem območju.
8. Na tej točki, vodja patrolje vodi preostalo patroljo, brez levega in desnega boka enota za zavarovanje, in vstopa v nevarno območje, ki ga je prej preverila enota za zavarovanje. Ta pa še vedno spremlja nevarno območje.
9. Ko je patrolja varna daleč od nevarnega območja, vodja patrolje signalizira z rokami in preko radia, na levo in desno stran, kjer sta enoti za zavarovanje, da lahko prečkata nevarno območje z uporabo iste poti, kot jo je uporabila patrolja.

Če je patrolja ogrožena, medtem ko prečka nevarno območje, se bo vrnila nazaj do zadnjega zbirnega območja. Kakorkoli patrolja ne more kar tako steči stran in pustiti preostale elemente patrolje znotraj nevarnega območja. Brez podpore skupine za zavarovanje, bi bile žrtve. Vojaki z dimnimi bombami so zadolženi za opazovanje in zagotavljanje prekritega umika vojakov, enote za zavarovanje na levi in desni pa dajejo ogenj na sovražnika, dokler se vsi člani patrolje ne umaknejo. Ko se vsi umaknejo, se umakneta tudi enoti za zavarovanje na levi in desni.

Slika 2: Metoda oblike srca

Vir: Larsen in M. Wade (2008, 8-22)

5.1.3 Metoda obhoda/obkroženja (bypass method)

Prejšnji metodi sta bili v redu in dobri. Ampak kaj, če je preprosto prevelika nevarnost za prečkanje nevarnega območja? patrolja se ne želi po nepotrebnem izpostavljati sovražniku. To bi lahko prineslo hiter konec, še posebej, če patrolja ne pričakuje stika takoj v začetnih vrstah. V tem primeru je najbolje, da se poslužuje metode obhoda/obkroženja (*bypass*). Sicer ta metoda zahteva veliko časa, ampak ponuja veliko stopnjo varnosti.

1. Po zaustavitvi patrolje in signaliziranju nevarnega območja, čelni vojak (*pointman*) in vodja patrolje potrdita smer patrolje naprej z uporabo vidnih lastnosti kot referenčno točko daleč stran od območja nevarnosti. To je lahko hitro razpoznavna lastnost, dvignjen ali spuščen teren, ali preprosta razpoznavna mejnika kot so visoka drevesa ali velike skupine dreves.
2. Vodja patrolje oceni razdaljo velikosti nevarnega območja z vizualno tehniko ali uporabo zemljevida. Ta razdalja šteje tudi njihov tempo.
3. Z ignoriranjem tempa in smeri, patrolja preprosto sledi čelnemu vojaku, ki ohranja varnost znotraj treh linij, medtem ko patrolja uporablja določeno kontrolo na koncu patrolje do konca nevarnega območja.
4. Na koncu nevarnega območja prevzame prejšnjo usmeritev naprej in patrolja uporabi prejšnji tempo in smer.

Če je odprto nevarno območje zelo veliko, da patrolja ne vidi konca tega nevarnega območja je ena opcija ta, da se sooči s tem terenom z »zanesljivim čiščenjem vegetacije«. V nekaterim primerih zavzame položaj klina in takoj povečuje intervale med člani patrolje in podrejenih enot. Patrolja nadaljuje s premikom na ta način, dokler se teren ne spremeni.

5.1.4 Metoda škatle (box method)

Alternativni načrt je ta metoda, ki predstavlja tip navigacijske tehnike, ki je najbližja metodi obhoda območja (*bypass*). Ta metoda je bolj zahtevna v svoji izvedbi in zahteva spretnost računske navigacije.

1. Ko čelni vojak ustavi patroljo, se vodja patrolje premakne naprej in potrdi, da je nevarno območje preveliko, da bi lahko videlo kakšno vidno lastnost daleč naokoli.
2. Vodja patrolje prav tako doda 90 stopinjsko usmeritev naprej, če želi, da se patrolja obrne na desno ali 90 stopinjsko usmeritev proti levi, če želi, da se patrolja obrne na levo. Novo usmeritev izda tudi čelnemu vojaku in podrejenim.

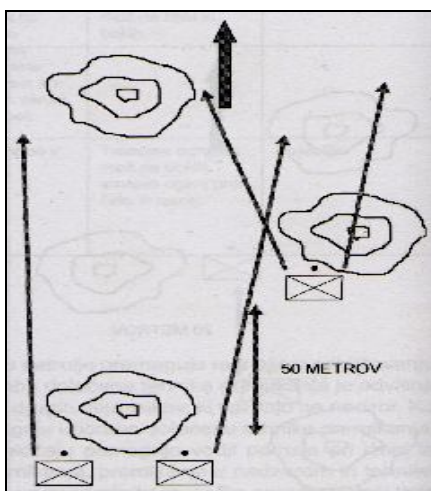
3. Patrulja nadaljuje po novi usmeritvi previdno s štejetjem korakov in se ustavi, ko območje nevarnega terena ni več vidno.
4. Zdaj vodja patrulje oceni, da gredo spet po stari začrtani poti kar je boljše kot pa po dolžini nevarnega območja. to informacijo potrdi tudi po zemljevidu dokler razdalje/konca nevarnega območja ni moč razpoznati.
5. Nato spet čelni vojak in vodilna skupina (*lead-team*) dajeta pozornost na usmeritev premikanja. Enkrat, ko patrulja zajame predpisano razdaljo, čelni vojak ustavi patruljo.
6. Zdaj vodja patrulje spet upošteva prejšnjo premikanje 90 stopinj na levo ali desno.
7. Ko se patrulja premika po isti bočni razdalji, kakor v začetku, matematično povedano, je patrulja spet na svojem originalni usmeritvi.

Ta metoda pošlje patruljo iz smeri. Ta opcija se lahko izbere le, če ima patrulja na razpolago dovolj časa, da izvede metodo obhoda/obkrožanja in če te različne poti patrulje ne peljejo iz območja delovanja.

5.1.5 Prečkanje velikega odprtega območja (crossing large open area)

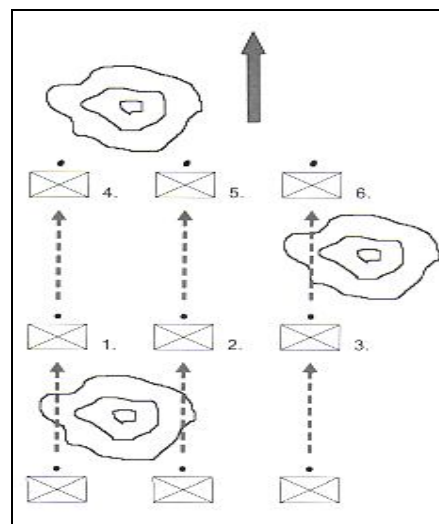
Če je veliko odprto območje tako široko, da vod ne more obkrožiti tega v potrebnem času za dosego cilja, je kombinacija premika z zavarovanjem (*traveling overwatch*) in premika z zavarovanjem v preskokih (*bounding overwatch*) nujna za prečkanje tega velikega nevarnega območja. Premik z zavarovanjem se uporablja, da prihranijo s časom. Moštvo ali vod uporablja tehniko premik z zavarovanjem v preskokih v katerikoli točki odprtega območja, kjer lahko pričakujemo stik s sovražnikom. Tehnika se prav tako lahko uporabi, ko moštvo ali vod zaide v območje manjše koncentracije ognja sovražnika na razdalji 250 metrov. Ko so enkrat zunaj odrtega območja, se moštvo ali vod ponovno sestavi in nadaljuje z izvajanjem naloge.

Slika 3: Premik z zavarovanjem

Vir: Grčar (2009, 178)

Slika 4: Premik z zavarovanjem v preskokih

Vir: Grčar (2009, 179)

5.2 STIK S SOVRAŽNIKOM NA NEVARNEM OBMOČJU

Povečano zavedanje situacije pomaga, da vodja voda nadzoruje vod, ko pride do stika s sovražnikom. Če se to zgodi v bližini nevarnega območja, se premikajo do zadnje zbirne točke (rally point). V času omejene vidnosti, se lahko uporabi laserski sistem, da za izbiro zbirne točke na njihovi pozi. Če ima vod časovni problem s zbiranjem na zbirnih točkah, jih mora prvi element, ki pride do njih označiti z infrardečo svetlobo. To pomaga, da se vsi usmerijo na pravo lokacijo. Skozi premik po teh zbirnih točkah omogočajo, da se v primeru ločenja elementi zopet zberejo skupaj.

6 FORMACIJE NAPADA

Formacijo premikanja patrolje uporabljamo iz večih razlogov, in sicer ta določa položaj posameznikov in elementov glede na položaj drugih v patrolji. Določi jo poveljnik patrolje, glede na stik s sovražnikom ali glede na ukaz, ki ga izvrši nadrejena enota. V tej formaciji si vodja določi položaj iz katerega bo imel najboljši možni pregled in nadzor nad njo. O formaciji glede na položaj patrolje pa se poveljnik odloči za tisto, ki najbolj ustreza dani nalogi.

Izbira formacije in vplivi:

- določene formacije se patrolja največkrat poslužuje takrat, ko se premika s potovalno tehniko ali tehniko nadzora,
- o izbiri formacije se poveljnik odloča glede na značilnost terena ali ukaz višjega poveljnika.

Formacije napada vsebujejo steber enote, linijo enote in kolono enote. Te formacije so gradnik celotnega elementa. To pomeni da je najmanjši element, strelska skupina, v formaciji klina, medtem ko je večji element, kot sta oddelek ali vod, v drugi formaciji. Med drugim je tudi možno da je strelska skupina v klinu, oddelek v stolpu in vod v liniji – vse naenkrat. Poleg tega se bo v tem poglavju razpravljalo o variacijah kot sta diamantni stolp in stolp presenečenja.

Formacije bojevanje so razdeljene v dve spremenljivki: bočno pročelje, ki ga predstavlja linija formacije in globina, ki jo predstavlja formacija stebra. Prednost ene spremenljivke je slabost druge. Vodja pa o uporabi teh spremenljivk odloča glede na dano situacijo. Poleg osnovne formacije linije in stebra, je še preostalih pet formacij – škatla, vee, klin, diamant in ešalon – kombinirajo te elemente v različne stopnje. Vsak je na tako različni stopnji, da je rezultat lahko izraz edinstvene prednosti ali slabosti.

Formacije napada dovoljujejo maksimalno uporabo oborožitve patrolje, ko je patrolja izpostavljena sovražnikovemu delovanju. Vsaka enota v formaciji se zaveda, da spremlja sektor ognja glede na njihovo pozicijo. Vodja patrolje izbere najprimernejšo formacijo temelječo na obravnavi poveljevanja in nadzora, manevra, ognjene moči spredaj formacije, in zaščita bokov formacije.

Vsaka taktična situacija je edinstvena in patrolja ni omejena glede izbire formacije. Uporaba vseh, je nujna. Splošno, je bolje uporabiti formacijo napada, ki dovoljuje optimalno poveljevanje in nadzor manevra znotraj presenetljive bližine sovražnika. V določenem času patrolja mora zamenjati formacijo napada, ki jim nudi najboljšo zaščito in ognjeno moč.

Zelo pomembno je da skrbimo, da patrolja ni izčrpana tako močno, da ne more nadaljevati z nalogo. Zato je potrebno uporabiti pravilno formacijo glede na dano situacijo.

Odločitev, o tem kateri napad izbrati, pade glede na štiri točke:

- C2 (poveljevanje in kontrola),
- okretnost,
- posredovanje ognjene moči,
- zaščita bočne strani

Vsaka formacija ima svoje izrazite prednosti ter slabosti in uporaba prave formacije v določeni situaciji omogoča patrolji da je zelo agresivna. Kakorkoli, prikritost je še vedno favorizirana metoda, ki omogoča enoti da pride kar se da blizu.

Varnostni pregled med patroljo

Člani patrolje morajo pomagati vodji patrolje z uporabo osnovnih tehnik patroljiranja. To omogoči vodji enote, da ima več časa za koncentracijo pri izvajanju nalog vodje patrolje. Člani se morajo ozirati na dano območje, formacijo, budnost, izvajajo ogenj na 5 - 20 metrov brez nadzora.

Vsakič, ko se patrolja zaustavi, bi morala uporabiti osnovne varnostne tehnike, ko so znane kot pregled 5 in 20 metrov. Tehnika zahteva vsakega člana patrolje, da ustvari podroben in fokusiran pregled območja okoli njega in da pregleda, če se dogaja kaj nenavadnega kar bi lahko bilo usodno ali nevarno. Vsakič, ko se član ustavi bi moral izvesti pregled 5 metrov. Kadar pa se član ustavi za več kot 5 minut, pa bi moral izvesti pregled 20 metrov.

Vojak bi moral izvesti pregled brez pomoči optike na njegovem orožju ali daljnogleda. Moral bi preiskati vse kar se mu zdi sumljivo in nenavadno. To je lahko nekaj tako malega kot manjkajoča opeka na zidu, vrvica ali žica namotana okoli poti, sledi svežih stopinj, ali katerekoli drugi sumljivi znaki.

Ko se patrolja načrtovano zaustavi, vodja patrolje identificira območje postanka in se ustavi 50 metrov pred njim. Ko preostanku patrolje zagotovi zaščito, vodja patrolje izvede vizualni pregled z daljnogledom. Nato premakne patroljo 20 metrov naprej in izvede vizualni pregled preko optične naprave na orožju.

Pred samo okupacijo mesta vsak vojak vizualno in fizično pregleda območje 5 metrov okoli sebe. Pregled mora biti sistematičen in natančen. V pogojih slabe vidljivosti se uporabi tip in svetlobni znak, če je ta dovoljen.

6.1 Formacija napada – linija

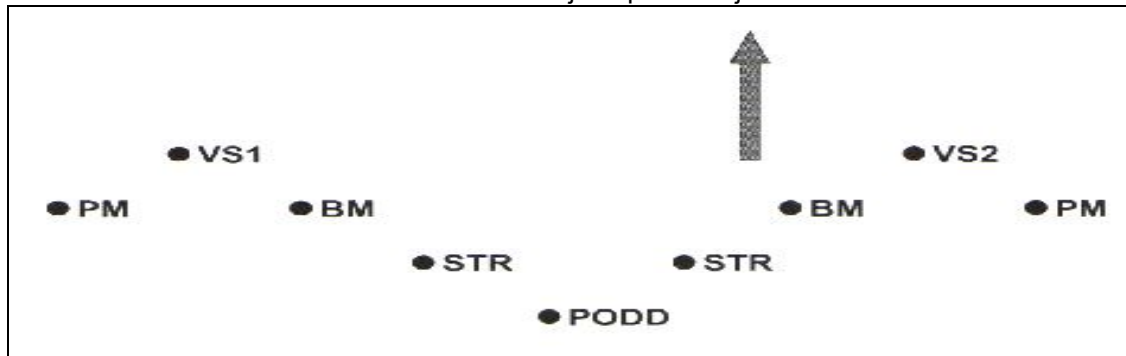
Formacija linija postavi v ospredje največ možne ognjene moči s 100 procentno virtualno uporabo vseh oborožitvenih sistemov v enoti. Zraven tega je poveljevanje in nadzor lažje dosežen skupaj z formacijo linije, pri čemer je linija odlična izbira za frontalni napad na sovražnika. Za izvedbo linije vodja enote določi ognjeno podporo. Ostale enote čakajo na premik ognjene podpore. To se uporabi ko je ekipa prav tako v tesnem boju s sovražnikom. Iz te formacije lahko vodja patrolje uporabi katerokoli tehniko premikanja ali vodi/uporabi ogenj in premik.

Slabosti obsegajo pomanjkanje okretnosti, težave pri spreminjanju smeri in skoraj popolna nezmožnost zaščite bočne strani. Ne glede na medsebojno oddaljenost med bojnimi skupinami v formaciji linija se le te dobesedno vrstijo druga zraven druge. To pomeni da se samo zadnja bojna skupina na obeh bočnih straneh lahko spopade s sovražnikom na straneh formacije.

1. Vse bojne skupine so postavljene v vrsto, druga ob drugi. Vsaka bojna skupina gleda naprej in ima omejen sektor ognja 90°. Podrejeni vodje vzdržujejo kontrolo nad formacijo, previdno ne dopuščajo kateremukoli deli formacije linije da je pred ostalimi. S tem lahko tvegajo prijateljski ogenj med posameznimi vojaki ali da skupina z ognjem prekritje lastne bojne enote.
2. Favorizirana metoda komuniciranja je uporaba ročnih signalov. Komunikacija se prenaša levo in desno po formaciji. To pomeni da na vsaki šesti korak leve noge mora vsaka bojna enota pogledati levo in desno da vidi če se po formaciji linije prenaša kakšna informacija.

3. Če se kateri izmed članov formacije ustavi, se ustavijo tudi ostali člani. Ob ustavitvi vsak član formacije poklekne tako da gleda naprej. Bojna enota na skrajni desni in skrajni levi gledata navzven. Po petih minutah vsak član patrolje odloži nahrbtnik in zavzame ležeči položaj v kritju dokler ne dobi signala za premik naprej.

Slika 5: Formacija napada- linija

Vir: Grčar (2009, 168)

6.2 Formacija napada – kolona

Kolona oddelka ima enake značilnosti kot kolona strelske skupine. V primeru da je teren zelo omejen ali izjemno zaprt, so lahko enote znotraj kolone voda prav tako v koloni. Ta postavitev ni optimalna v primeru stika s sovražnikom vendar pa omogoča vodji patrolje maksimalno kontrolo. Če vodja patrolje hoče povečati kontrolo nad formacijo se premakne naprej na prvo ali drugo pozicijo. Premik naprej mu med drugim omogoča da uveljavi večjo moralno prisotnost z vodenjem enote od spredaj in je zmožen v trenutku sprejeti ključno odločitev. Premik vodje ekipe na zadnjo pozicijo mu omogoča večji nadzor zadnjega dela formacije.

Formacija kolona olajša poveljevanje in nadzor, manevrira s skoraj enako lahkotnostjo kot individualna bojna enota in lahko uporabi vsako orožje na vsaki bočni strani.

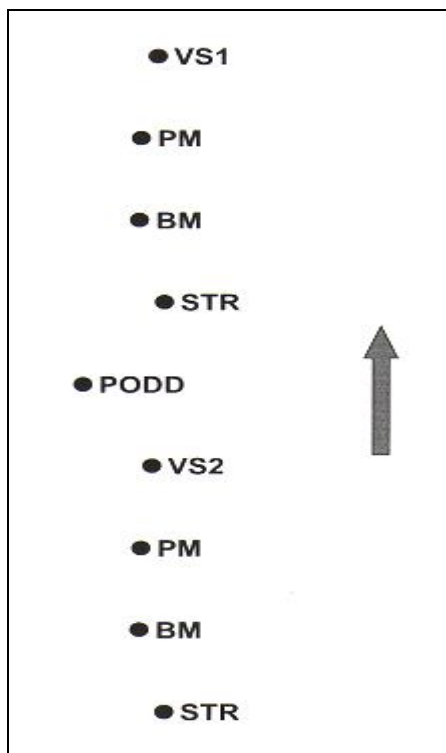
Kolona je odlična izbira za premikanje po težkem terenu. Ker je poveljevanje in nadzor lahek, je kolona prav tako idealna za premikanje v času omejene vidljivosti, npr.: ponoči, megla, mrak. V boju ima kolona prav tako svoje prednosti in slabosti. Kolona je formacija, za katero je težko pripraviti zasedo ker dovoljuje uporabo navidezno vsakega oborožitvenega sistema na vsaki bočni strani. Zraven tega je ta formacije idealna za predor ali spremljanje sovražnikove pozicije, ker ko kolona pride pravokotno na pozicijo sovražnika, levi ali desni obrat omogoča vsaki bojni enoti uporabo ognja proti sovražniku. V tem primeru se kolona spremeni v formacijo linije kar je odlično na napada naprej.

Slabost formacije kolone je nezmožnost prenosa primernega ognja naprej ali nazaj od formacije. Bojne enote za določenim vojakom ne morejo streljati naprej brez rizika da bi zadele svoje soborce. Če je sovražnik zmožen uporabiti ogenj iz različnih smeri na formacijo kolone, se lahko to izteče katastrofalno.

Izvedba:

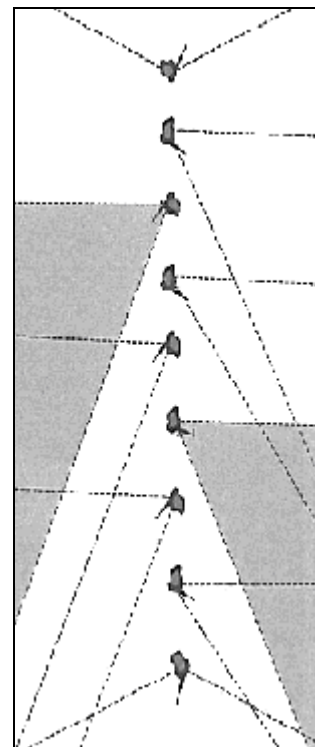
1. Ta formacija je ustvarjena tako, da vsak član enote sledi čelnemu vojaku v koloni.
2. Sektor ognja čelnega vojaka je 120 stopinj pogleda naravnost. Drugi mož v koloni mora nadzorovati 90 stopinjski sektor ognja levo od formacije, tretji pa 90 stopinj desno od formacije in tako naprej. Sektorji ognja so postavljeni levo in desno za vsakega člana patrolje, razen začetnega vojaka. Njegov sektor ognja je 120 stopinj pogleda nazaj od formacije.
3. Ročni signali so preferirana metoda komunikacije. Ta poteka navzgor in navzdol po formaciji. To pomeni, da se za vsak šesti korak leve noge mora posamezni vojak obrnit okrog in pogledati, če je dana kaka informacije s strani posameznika ali poveljujočega te formacije.
4. Ko se katerikoli član formacije ustavi, se ustavijo tudi drugi. Po treh minutah, vsak član patrolje naredi nekaj korakov v smeri po kateri se premikajo (torej v smeri njihovega sektorja ognja). To čisti centralno pot za vodje in ključne skupine, ki jih uporabljajo. Po petih minutah vsak član patrolje odvrže svoj nahrbtnik in prevzame ležeči položaj dokler ne dobi drugega signala.

Slika 6: Formacija napada- kolona

Vir: Grčar (2009, 169)

Slika 7: Sektorji ognja

Vir: Larsen in M. Wade (2008, 8-14)

6.3 Formacija napada - postopni steber

Ko se patrolja premika po cesti ali razvijajoči se poti, bo ustvarila dve liniji, vsako na eni strani ceste. To dosežejo z izmeničnim prevzemom položaja, ki se izmenjuje z možem pred teboj na nasprotni strani ceste. Bolj preprosto, če čelni vojak prevzame levo stran, naslednji član prevzame desnega, naslednji spet levega in tako naprej. Tako sta ustvarjena dva stebra, eden na levi in en na desni strani ceste. Kakorkoli, postopni steber funkcionira enako kot modificiran klin.

Slika 8: Formacija napada- postopni steber

Vir: Grčar (2009, 177)

6.4 Formacija napada – klin

Klin je osnovna formacije ognjene skupine. Intervali med vojaki v formaciji klina so na 10 metrov. Širina in krčenje tega klina sta odvisna od terena. Ognjena skupina spremeni formacijo klina, ko gre za grob teren, slabo vidljivost ali druge faktorje, ki otežujejo nadzor. Normalni intervali so reducirani tako, da lahko vsak član vidi svojega vodjo skupine in vsak vodja vodjo moštva. Strani klina so skrčene na točko, kjer klin zavzema posamezno kolono. Vojaki širijo in zavzemajo svoj prvoten položaj, ko se premikajo po terenu, kjer je nadzor lažji.

V tej formaciji je vodja ognjene skupine v vodstvenem položaju z možema postavljena levo in desno za njim. Preprosta formacije dovoljuje vodji ognjene skupine, da poveljuje kot na primerih. Ukaz vojaku s strani vodje: "Sledi mi in delaj, kot delam jaz." ko se on premakne desno, bi se naj premaknil desno tudi njegov vojak. Ko strelja vodja, strelja tudi vojak. Ko vodja uporablja tehniko na primerih, je bistveno za vse vojake, da vzpostavijo vizualni stik z vodjo.

Formacija klina je kompromis med formacijama linije in stebra. Formacije klina dosega visoko stopnjo ognjene moči in zaščite bokov. Prav to dosega zmerno in z okretnostjo.

Z uporabo formacije klina patrolja lahko uporabi vso orožje za boj proti sovražniku. Približno polovica vsega orožja je lahko na obeh straneh bokov, ta formacija dokazuje, da je težko narediti zasedo bokov. Med manevriranje te formacije je težko – še posebno v zelo poraščenem terenu – in je nekoliko lažje manevrirati klin kot formacijo linije.

Izvedba

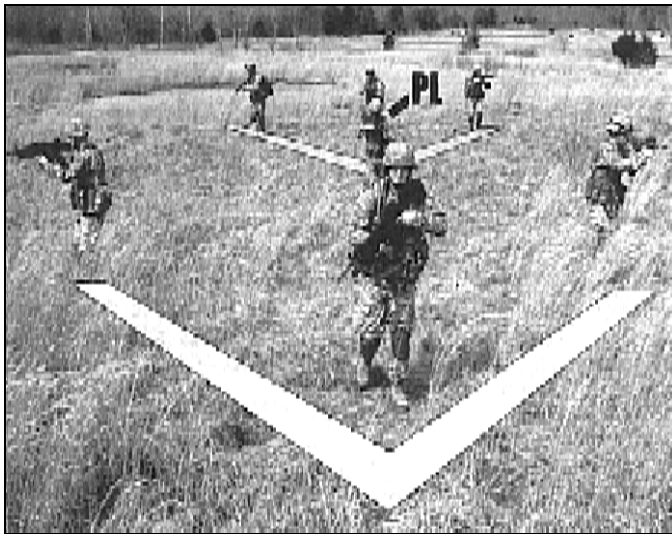
1. To formacijo ustvarja izravnavo celotne enote na levo in desno od čelnega vojaka. Ta formacija je široka, narejena v obliki črke V.
2. Sektor ognja čelnega vojaka je 120 stopinj pogleda naravnost. Naslednja dva člana formacije, ki sta za pozicijo čelnega vojaka, izravnan na levo in desno nadzorujeta 90 stopinjski sektor ognja, ki se začne direktno naprej. Za zadnjega člana enote te formacije, da

je izravnani enkrat bolj levo ali desno kot pa član pred njim. Tu ni sektorjev ognja, saj je ognjena enota sledi za njimi.

3. Ročni signali so preferirana metoda komunikacije. Komunikacija poteka navzgor in navzdol po formaciji. To pomeni, da na vsak šesti korak leve noge, člani pogledajo, če je bila podana kaka informacija po formaciji klina.

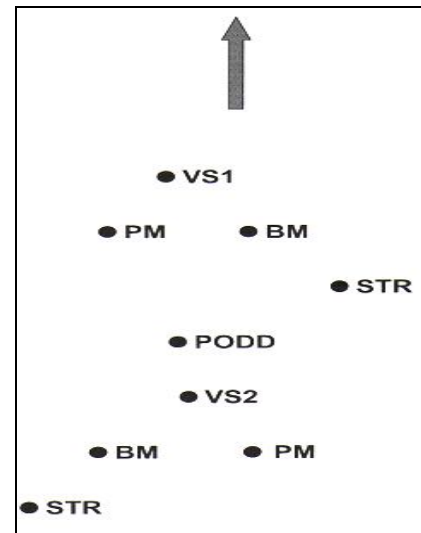
4. Kadar je mogoče začasno ustaviti formacijo klina, je priporočljivo ustaviti enoto na vsakih nekaj trenutkov. To pa zato, ker je poveljevanje in nadzor zelo težak za dosego enote in tako lahko podrejene vodje izgubijo situacijsko zavest. Če se zahteva dolgoročna zaustavitev, vodja patrolje imenuje drugo formacijo napada preden vodja patrolja združi v varnostno zaustavitev.

Slika 9: Formacija napada- klin

Vir: Larsen in M. Wade (2008, 8-12)

Slika 10: Formacija napada-klin

Vir: Grčar (2009, 167)

6.5 Formacija napada - diamant

Formacija diamant, znano kot modificiran klin, je možna alternativa klinu. Če so tukaj štirje člani ognjene skupine, preprosto zavzemajo mesto četrte enote, zadnje v liniji, direktno za čelnim vojakom. Če pa gre za pet članov ognjene skupine, umestijo vodjo ognjene skupine na sredino formacije. Torej v linijo z čelnim in začelnim vojakom.

Potrebno je biti pozoren, da formacija diamant ne obsega celotne umestitve orožja. Še vedno dovoljuje sprejemljiv prisotnost orožja za boj s sovražnikom na bokih in spredaj te formacije. Prednost v formaciji diamante, je da se ognjena skupina lahko premika hitreje, lažje spreminja smer in ustvarja 360 stopinjsko varnost.

7 FORMACIJE PREMIKANJA

7.1 Formacije strelske skupine

Izraz formacije strelske skupine se nanaša na relativne pozicije vojakov znotraj strelske enote. Formacije strelske skupine vsebujejo klin strelske skupine in kolono strelske skupine. Obe formaciji imata tako slabosti kot prednosti. Ne glede na to katero formacijo enota uporabi, vsak vojak mora poznati svojo lokacijo sorazmerno z ostalimi člani strelske enote in vodjem enote. Vsak vojak je odgovoren za pokrivanje določenega sektorja za opazovanje in direktni ogenj v času premikanja enote. Ti sektorji morajo biti trdno povezani za zagotavljanje vsestranske zaščite enote.

Vodja ekipe po potrebi prilagaja formacije ekipe znotraj strelske skupine. Razdalja med možmi je določena s strani naloge, narave grožnje, zaprtosti terena in vidljivosti. Osnovno pravilo pravi da je naj enota razpršena do tolikšne mere da jo je možno kontrolirati. To dovoljuje dobro pokritost širokega območja, omogoča slabo zaznavanje gibanja enote in jih naredi manj ranljive na sovražnem teritoriju ter za zračni napad. Strelske skupine redko reagirajo neodvisno. Če pa že, pa uporabijo obsežno obrambo da omogočijo vsestransko zaščito.

Vodja oddelka se prilagaja formaciji skupine po potrebi med premikanjem, pri čemer se uporabijo 3 tehnike premikanja. Vodja oddelka vrši komando in kontrolo v osnovi preko dveh vodij skupin in se giblje v formaciji v kateri lahko to najbolje doseže. Vodja oddelka je odgovoren za varnost v krogu 360 stopinj, da zagotovi medsebojno podporo ognja v sektorjih skupin in hiter prehod skupin v primeru kontakta.

Vodja oddelka določi eno od strelskih skupin kot bazno strelsko enoto. Vodja oddelka kontrolira hitrost skupine in smer gibanja preko bazne strelke enote, medtem ko ostala enota in ostale dodatne enote čakajo z gibanje bazne ekipe. Ta koncept se uporabi če ekipa ni v kontaktu ali je v kontaktu s sovražnikom.

Ognjena skupina z mitraljezi se lahko pridruži ekipi pri premikanju ali pa je prisotno skozi celotno operacijo. Ta sredstva visoke vrednosti morajo biti pozicionirana tako da so zavarovana in se jih lahko čim prej uporabi, če je potrebno. Idealna pozicija orožij je med dvema strelskima skupinama.

Formacije ognjene skupine:

Osnovna formacije ognjene skupine sta klin in kolona. Ti dve formaciji določata položaj posameznega vojaka glede na položaj drugih vojakov v njej. Formacija se izbere glede na najprimernejšo okoliščino.

Klin ognjene skupine

Klin je osnovna formacija ognjene skupine, ki ob stiku z nasprotnikom zagotavlja največjo ognjeno moč na čelu same skupine. Nadzor te formacije je preprost, prilagodljivost na zemljišče je dobra, ogenj je usmerjen na vse smeri ter nudi krožno zavarovanje. Razdalja med posameznimi vojaki v formaciji je navadno nekje okoli 10 metrov, se pa spreminja glede na razgibanost zemljišča, vidljivost, osvetljenost in poraščenost. Razdalja mora biti takšna, da vojak vidi poveljujočega ognjene skupine in svojega soseda.

Kolona ognjene skupine

Kolona ognjene skupine se uporablja takrat, ko zemljišče onemogoča uporabo druge formacije. Najpogosteje se uporablja na razgibanem zemljišču, območju goste poraščenosti in slabe vidljivosti. Nadzor te formacije je dober, je pa veliko slabša njena prilagodljivost glede na določene situacije. Ognjena moč je najboljša na bokih, je pa zelo omejena naprej in nazaj. Kolona omogoča hitro premikanje.

7.2 Oddelčne formacije

Oddelčno formacijo določa položaj neke ognjene skupine glede na drugo znotraj samega oddelka. Ti oddelki pa se lahko premikajo v formaciji patrolje ali celo samostojno, pri čemer pa se poslužujejo tiste formacije, ki je najprimernejša, razen v primeru, ko poveljnik zahteva drugače. Sem spadajo steber, linija in kolona.

Oddelčni steber

Je osnovna formacija, kjer so ognjene skupine razporejene v kline in si sledijo ena drugi. Oddelek lahko to formacijo prilagaja glede na razgibanost zemljišča, njegovo poraščenost ter vidljivost. Formacija zagotavlja dobro razpršenost vojakov po globini in širini ter omogoča dober manever. Nudi nam veliko ognjeno moč na bokih, nekoliko pa je omejena spredaj in zadaj. Nudi nam krožno zavarovanje.

Oddelčna linija

Formacija oddelek v liniji se uporablja takrat, ko je zahtevana maksimalna ognjena moč na čelu. Sam nadzor te formacije je slabši kot pri oddelčnem stebru, ima tudi omejen manever ognjenih skupin. Samo zavarovanje je dobro na čelu, slabše pa je na bokih in hrbtu.

Oddelčna kolona

Uporablja se predvsem na območju razgibanega zemljišča, močne poraščenosti in slabe vidljivosti. Nadzor na takšno formacijo je dober, je pa zelo težek prehod v manever. Nudi dobro ognjeno moč na bokih ter najmanjši ogenj na čelu in zadaj.

7.3 Formacije voda

Ta formacije določa položaj posameznikov oddelkov ali skupin glede na položaj drugih oddelkov ali skupin v formaciji. Mesto poveljnika voda se običajno nahaja med prvim in drugim oddelkom, sicer pa si poveljnik izbere tisto mesto v formaciji s katerega ima najboljši nadzor nad vodom. Formacija voda so lahko steber, linija (oddelki v liniji ali stebru), V-formacija, klin in kolona.

Steber voda

je osnovna formacija voda, ki omogoča razpršenost moštva po globini in širini. Za to formacijo je značilno odličen nadzor in zavarovanje bokov, ogenj je na čelu in zadaj omejen ter omejena je tudi varnost. Običajno se uporablja pri potovalni tehniki premikanja.

Linija voda – oddelki v liniji

S to formacijo imamo veliko ognjen moč na čelu, precej pa smo ranljivi na bokih. Prav tako je otežen nadzor nad formacijo ter slabo zavarovanje, ker sama postavitve nima globine. Pri manevru se iz t formacije preide v drugo formacijo. Najpogosteje se uporabi v napadu, kjer je potrebna velika ognjena moč na čelu in presenečenje. Najpogosteje jo uporabimo pri tehniki premikanja s preskoki.

Linija voda – oddelki v stebru

Takšna postavitve moštva se uporabi takrat, ko ne želimo uporabiti celotnega moštva v liniji in si s tem omogočimo, da se lahko oddelki odzovejo ob nenadnem stiku z nasprotnikom. Omogoča nam veliko ognjeno moč na čelu in zadaj, veliko manj pa na bokih. Običajno se uporabi pri tehniki premikanja z nadzorom. Omogoča nam lažji nadzor in hitrejše premikanje kot pri formaciji linija – oddelki v liniji.

Klin voda

Klin voda se po navadi uporabi takrat, ko je situacija nejasna in je stik z nasprotnikom mogoč. Poveljnik voda s to formacijo vzpostavi manjši del enot z nasprotnikom, medtem ko ima za manever na razpolago še dva oddelka. Oddelka, ki sta zadaj lahko zavarujeta premik vodilnega oddelka ali pa se premikata z njim. Za to formacijo je značilna velika ognjena moč na čelu in bokih. Prav tako nam nudi preprost nadzor ter dobro zavarovanje bokov. Običajno se uporabi pri potovalni tehniki premikanja ali pri premikanju z nadzorom ter nam omogoča hitro menjavo formacij in hiter prehod v tehniko premikanja s preskoki. Hitrost premika je majhna, vendar večja kot pri V-formaciji.

V-formacija

Uporablja se takrat, ko je situacija na bojišču nejasna, vendar je verjetnost stika z nasprotnikom velika. S takšno postavitvijo si poveljnik z dvema oddelkoma na čelu zagotovi veliko ognjeno moč, medtem ko zadnji oddelek varuje boke in hrbet ter ga lahko uporabimo za manever. Za to formacijo je značilen zahteven nadzor, počasnejši premik in se običajno uporabi pri tehniki premikanja z nadzorom.

Kolona voda

Ta formacija se uporabi ob slabi vidljivosti, gosti poraščenosti in razgibanem zemljišču. Razdalja med posameznimi vojaki je manjša kot pri ostalih formacijah, kar pa nam omogoča ohranjanje stika, boljšo komunikacijo in prenos signalov v patrolji. Ta formacija ima lahko dve obliki, in sicer v prvi si trije oddelki v koloni sledijo drug za drugim, v drugi obliki pa se oblikuje ena kolona, ki ima čelno, začetno in bočno zavarovanje. Za takšno formacijo je značilen dober nadzor in ognjena moč na bokih, najhitrejši način premikanja ter omejena ognjena moč na čelu in zadaj. Ta formacija se običajno uporablja pri potovalni tehniki premikanja.

8 ZAKLJUČEK

V svoji zaključni nalogi sem podrobneje opisal patroljiranje in patrolje. Pri tem sem opisoval naloge patrolje, vloge, poveljujočega, sestavo, njihov namen, vrste, organizacijo in izvedbo.

Pri samem klasificiranju in raziskovanju sem naletel na številne ovire, predvsem kar se tiče klasificiranja oziroma razdelitve patrolj, saj številni avtorji in različne literature uporabljajo različno poimenovanje le teh. Torej sem poskušal izbrati najprimernejšo klasifikacijo patrolje, torej tisto poimenovanje, ki se mi je zdela najbolj sistematična.

Ena izmed ovir na katero sem naletel pri pisanju naloge je bila tudi ta, da je zelo težko bistveno izbrati vse elemente oziroma poimenovanja in razlage glede na tako obširno temo kot je patroljiranje.

Kljub temu sem opredelil in razdelal vse vrste patrolj, predvsem kakšne so njihove bistvene naloge in namen. Razdelal sem sestavo posamezne vrste patrolje, opisal kakšna je njihova oborožitev in oprema, posebej pa sem se še posvetil sami organizaciji patrolje, v smislu tega kaj vse mora poveljnik narediti, da ustrezno pripravi patroljo na nalogo. Prav tako sem razdelal kako naj bi potekala sama izvedba patrolje in kakšna je vloga posameznikov pri opravljanju določenih nalog. Opredelil in sistematično sem poskušal prikazati kako in na kakšen način naj bi potekala izdelava samega poročila po patrolji, saj se mi zdi, da ima le to bistven pomen, saj se skozi njega vidi oziroma razbere ali je patrolja z vsemi svojimi člani dosegla namen naloge, kajti poročilo o patrolji ima bistven pomen za nadrejenega, saj mu s tem predamo pomembne podatke, ki jih potrebuje za izvedbo uspešnega načrtovanja, vodenja in dodeljevanja nadaljnjih nalog. Pri sami izvedbi sem podal poseben namen glede same tehnike premikanja, saj se mi zdi pomembno, da je poveljujoči sposoben prilagoditi in spremeniti samo tehniko premikanja glede na situacijo, zemljišče, nalogo in aktivnosti sovražnika. Prav tako sem pri tem in glede na te dejavnike razdelal same formacije premikanja, kajti te so neposredno povezane s samimi tehnikami.

Skozi pisanje zaključne naloge sem spoznal, da je samo patroljiranje eno najzahtevnejših oblik delovanja, tako glede organizacije kot same izvedbe, saj moraš biti pri vsaki nalogi biti pozoren na več različnih dejavnikov, ki se spreminjati, hkrati pa se zavedati, da nobena naloga ni ista prejšnji ter da si venomer v neposredni bližini sovražnika. Okoliščine in situacija se lahko neprestano spreminja, zato je zelo pomembno, da je enota patrolje izurjena za tako delovanje, poveljujoči pa mora biti izjemno prilagodljiv ter biti sposoben sprejemati hitrih odločitev.

VIRI IN LITERATURA

- BAVDEK B. Pehotni vod. PDRIU; Maribor, 2009.
- FM 7-8: Infantry rifle platoon and squad. Washington, 1992.
- FURLAN B. in drugi. Vojaška doktrina. Defensor, Ljubljana, 2006.
- GRČAR S. Priročnik za patroljiranje. PDRIU; Maribor, 2010.
- LARSEN C., M. WADE N. The Small Unit Tactics Smartbook. Leader's Reference Guide to Conducting Tactical Operations. The Lightning Press, Lakeland, 2008.
- Ranger Handbook, Ranger Training Brigade. United States Army Infantry School, Fort Benning, Georgia, 2006.
- ŠKERBINC M., BOŽIČ D., ZAKRAJŠEK P., PETEK A., Navodilo Lahki pehotni (motorizirani) bataljon. PDRIU, Maribor, 2007.

KAZALO SLIK

Slika 1: Metoda obliža na cesti	20
Slika 2: Metoda oblike srca	22
Slika 3: Premik z zavarovanjem	23
Slika 4: Premik z zavarovanjem v preskokih	23
Slika 5: Formacija napada- linija	27
Slika 6: Formacija napada- kolona	28
Slika 7: Sektorji ognja	28
Slika 8: Formacija napada- postopni steber	29
Slika 9: Formacija napada- klin	30
Slika 10: Formacija napada-klin	30

IZJAVA O AVTORSTVU

Spodaj podpisani, Matej Arbeiter, rojen 12. 04. 1987 v Mariboru, kandidat 22. generacije Šole za častnike, izjavljam, da sem nalogo izdelal sam, s pomočjo mentorja npor. Saša Hajnška.

Ljubljana, november 2011

Des. Matej Arbeiter